

ປີ ១៣ លំដាប់ ១០ តុលា ២៥៥៨ ISSN : 0858-6993

กิจกรรมวุฒิสภา

ACTIVITIES

วันที่ ๓ - ๙ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา และคณะได้เดินทางไปร่วมประชุมรัฐสภานานาชาติ ณ สำนักงานสหประชาชาติ และศึกษาดูงานด้านการศึกษาที่ The City University of New York พร้อมทั้งเข้าพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย UFT ณ สหรัฐอเมริกา

วันที่ ๑๑ - ๑๙ กันยายน ๒๕๕๘

นางสุวิมล ภูมิสิงหราช เลขาธิการวุฒิสภา และคณะข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานด้านนิติบัญญัติ และเข้าร่วมการประชุมสมัชชาพิเศษของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา เนื่องในโอกาสการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๒ ณ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา

วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

วุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จัดโครงการ "สมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน" โดยมีกิจกรรม "สมาชิกวุฒิสภา ฟังประชาชน" พร้อมรับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

บรรณาธิการแถลง

กองบรรณาธิการขอแสดงความยินดีกับสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง 2 ท่าน คือ พันตำรวจโท ชัชวาล บุญมี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2548 และ นายสรรพกิจ ปรีชาชนะชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2548

สำหรับผู้อ่านที่ติดตามสารวุฒิสภาเป็นประจำคงสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของรูปเล่มและสาระเด่นภายในฉบับที่เพิ่มขึ้น และในฉบับนี้ขอนำคอลัมน์ไอวอล - หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งโรงไฟฟ้าชีวมวล One Village One Bio-Electric Station : OVOS โดยนายแพทย์นพดล สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ที่ได้เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้าชีวมวลมาถ่ายทอดให้ทราบกัน นอกจากนี้ในคอลัมน์เกร็ดภาษา ศาสตราจารย์พิเศษจางงค์ ทองประเสริฐ ได้นำบท "ร้อยกรอง" ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช เพื่อน้อมรำลึกถึงพระองค์ที่ทรงเสียสละเพื่อประเทศชาติโดยมียอมให้ดินแดนที่เป็นประเทศไทยต้องสูญเสียให้แก่ประเทศมหาอำนาจใด ให้ติดตามกันภายในเล่มพร้อมทั้งบทความที่น่าสนใจชวนให้ติดตามอีกมากมายไม่ควรพลาดแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

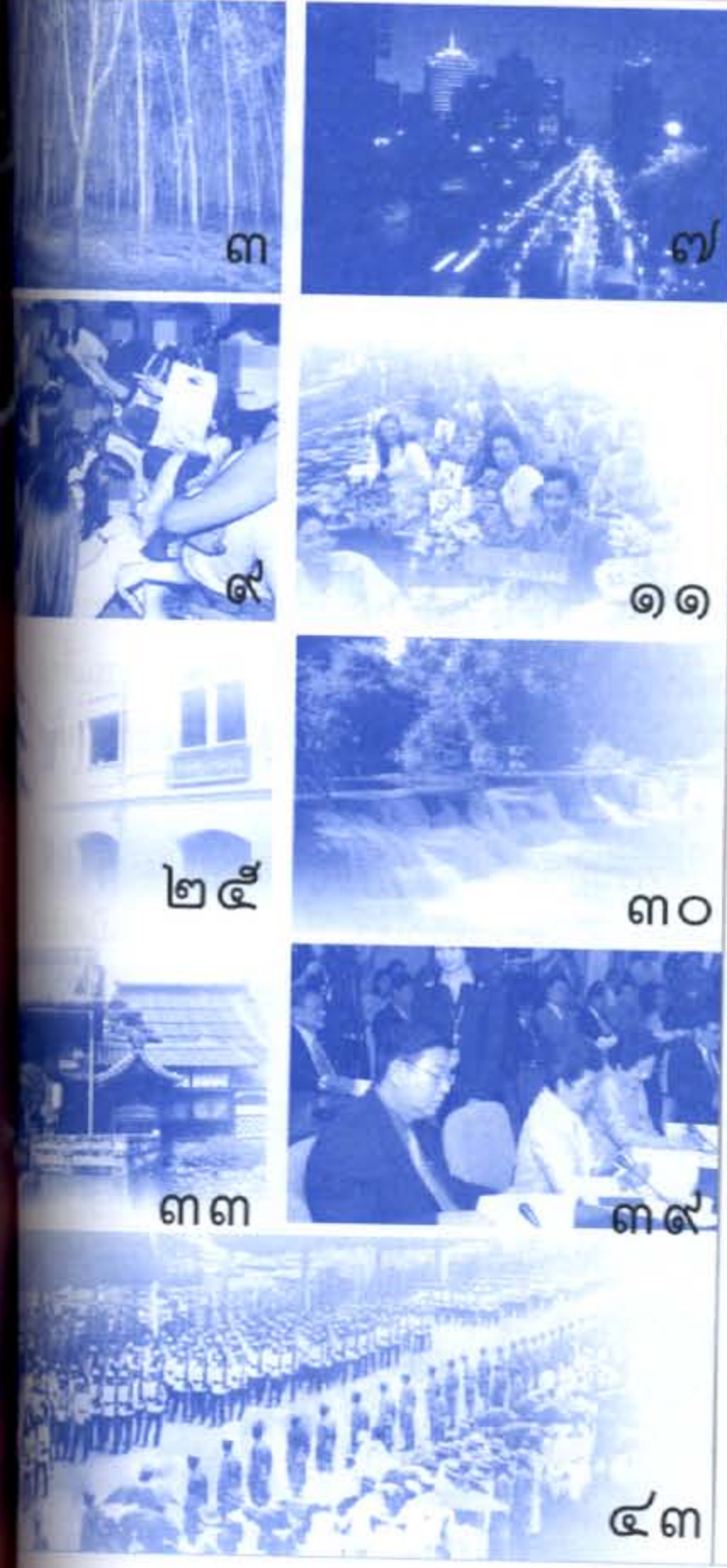

จากปก

สารวุฒิสภาขออัญเชิญภาพพระบรมฉายาสาทิสลักษณ์ในพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต ๒๓ ตุลาคม

สารบัญ

- ๒ ครูหยุดคุยให้ฟัง
- ๓ หนึ่งราตรีที่กระบี่ ฟังเสียงคนดีที่สังคมไม่เข้าใจ
- ๗ OVOS - One Village One Bio-Electric Station ไอวอล - หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งโรงไฟฟ้าชีวมวล
- ๙ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์
- ๑๑ ส.ว.จำเจบอกเล่าเก้าสิบ
- ๑๒ สรุปลผลการประชุมวุฒิสภา
- ๑๖ ดัดไม้ข่มนาม
- ๒๐ สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง
- ๒๕ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินหรือจะเทียบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- ๓๐ อนุกรรมการการท่องเที่ยว (ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว)
- ๓๒ การกำหนดมาตรฐานสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตร
- ๓๓ ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่น : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต
- ๓๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช.
- ๔๑ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ตอนที่ ๒)
- ๔๓ เกร็ดภาษา

โดย เตือนใจ (กฤษกร ณ อยุธยา) ดีเทศน์
สมาชิกรัฐสภาจังหวัดเชียงราย

ชื่อเสียงของจังหวัดกระบี่ พังงา ตรัง สุราษฎร์ธานี มักเป็นที่รู้จักในเรื่อง ชายทะเล เกาะ อ่าว ป่าเขาทึบดงาม แต่สักทีคนจะรู้ว่าภายใต้ผลประโยชน์ทางด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจสวนปาล์ม สวนยางพารา นาถุ้ง มีความทุกข์ยากของประชาชนระดับรากหญ้าที่รวมตัวกันต่อสู้เพื่อความเป็นธรรม ในชื่อเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจน เครือข่ายป่าชุมชนภาคใต้ เครือข่ายประมงพื้นบ้านภาคใต้

หนังสือสารคดีกระบี่

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ฟังเสียงคนดีที่สังคมไม่เข้าใจ

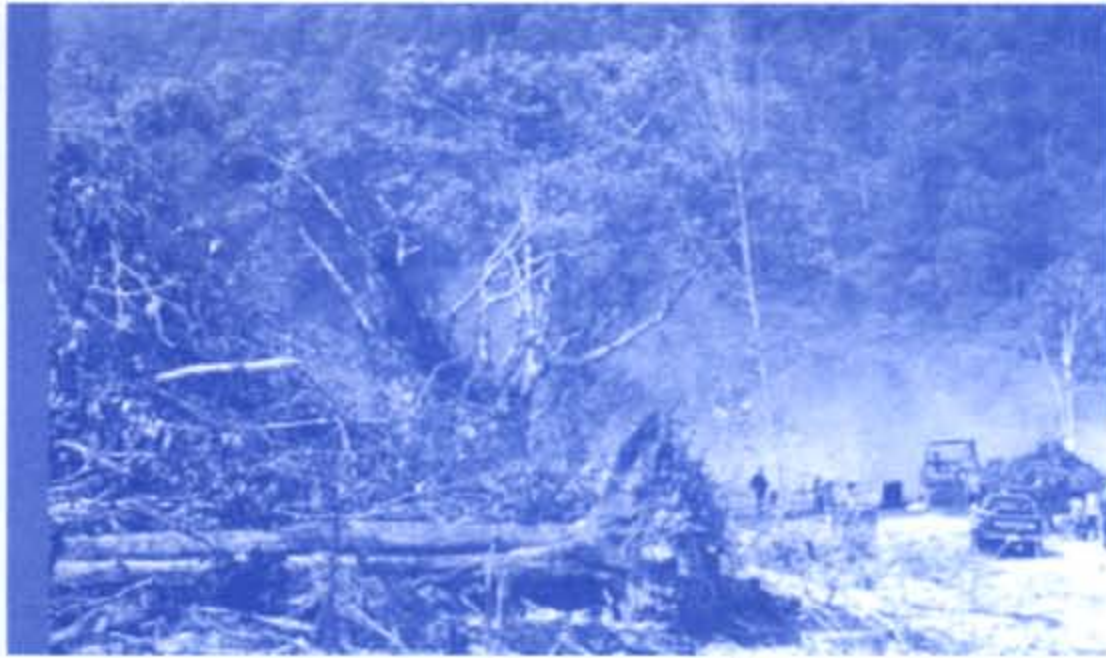
แต่การต่อสู้ของพวกเขาขาดช่องทางสื่อสารให้สังคมภายนอกเข้าใจ เพราะไม่มีสื่ออยู่ในมือ จึงถูกทำลายความชอบธรรมด้วยการป้ายสีให้เป็นผู้บุกรุก ถูกตั้งข้อหาออกหมายจับ ต้องคืนรธนาค่าประกันมูลค่ากว่าสองล้านบาท

คณะกรรมการการพัฒนาระบบและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภานายความแห่งประเทศไทย และมูลนิธิที่ทำงานด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้แก่ มูลนิธิสืบนาคะเสถียร มูลนิธิคุ้มครองพันธุ์พืชและสัตว์ป่าในพระบรมราชินูปถัมภ์ และมูลนิธิฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ ได้ร่วมกับเครือข่ายชาวบ้านในการลงพื้นที่

เพื่อสำรวจข้อเท็จจริง ประสานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางออกทั้งระดับพื้นที่และระดับนโยบาย

คณะกรรมการฯ ได้ลงพื้นที่จังหวัดกระบี่ เพื่อตรวจสอบกรณีความขัดแย้งระหว่างกลุ่มอนุรักษ์ป่าห้วยน้ำขาว ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อม กับสวนป่าห้วยน้ำขาวขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กรณีที่ราชพัสดุ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ และกรณีบริษัทก๊วยหลิน จังหวัดพังงา ถูกกล่าวหาว่ารุกที่ของชาวบ้าน ซึ่งล้วนเป็นปัญหาความขัดแย้งเรื่องที่อยู่ที่ทำกิน ที่ทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน

สวนป่าห้วยน้ำขาวทำลายป่าต้นน้ำ

ภาพที่คณะกรรมการฯ ได้เห็น ประจักษ์ด้วยตาที่ป่าห้วยน้ำขาว คือสภาพ ป่าที่อุดมสมบูรณ์ อันเป็นแหล่งต้นน้ำ ลำธารที่สำคัญของชุมชน เป็นแหล่งอาหาร สมุนไพรที่ชาวบ้านพึ่งพาอาศัย มีรังที่หมีขอ ได้อาศัยอยู่ ๓ - ๔ รัง เป็นตัวชี้วัดความ อุดมสมบูรณ์ของป่า แต่ที่น่าสลดใจที่เห็น ต้นไม้ขนาดใหญ่ถูกโคล้มระเนระนาด ทั้ง ต้นไม้ตะเคียนทรายต้นโต ถูกโคทิ้งทับถม คลอง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่หล่อเลี้ยงผืนนา

ผืนไร่ของคนใน ๔ ตำบล หลายร้อยครอบครัว ทำให้ในปี ๒๕๔๘ ชาวบ้านไม่ได้ทำนา เพราะน้ำแห้ง

ข้อตกลงเบื้องต้นเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ ระหว่างกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติห้วยน้ำขาว ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ นายอำเภอคลองท่อม ผู้จัดการองค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ (ออป.) หาดใหญ่ หัวหน้าสวนป่าห้วยน้ำขาว พรศันนา สรุปว่า พื้นที่ที่สวนป่า ได้โค่นไปแล้วในปี ๒๕๔๗ จำนวน ๑๕๐ ไร่ ให้ปลูกป่าและฟื้นฟูเป็นป่าธรรมชาติในรูปแบบป่าชุมชน โดย ออป. จะไม่โค่นกล้าพื้นที่ป่าธรรมชาติอีก และจังหวัดจะเพิ่มสัดส่วนของชาวบ้านในคณะกรรมการ ศึกษาและแก้ไขปัญหาที่ดิน เพื่อนำไปสู่การสำรวจพื้นที่ กำหนดแนวพื้นที่ป่าชุมชนและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน

ส่วนคดีที่ ออป.ฟ้องร้องชาวบ้าน ๒ คดี คือ ๑) ฟ้องร้องผู้ใหญ่บ้านที่ทำหน้าที่คุ้มครองป่า ชุมชน โดยร่วมมือกับชาวบ้านยึดรถดินตะขาบที่เข้าไปโค่นป่า พร้อมด้วยพนักงาน ออป. ๒ คน ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และ ๒) ฟ้องตัวแทนกลุ่มข้าวกล้อง ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสตรี สมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ป่าต้นน้ำห้วยน้ำขาว ที่สร้างอาคารชั่วคราวเป็นศูนย์จำหน่ายข้าวกล้อง ข้าวซ้อมมือ จากพันธุ์ข้าวพื้นบ้านที่ชาวบ้านปลูกในนาและไร่ จำหน่ายผ้าฝ้ายมัดย้อมด้วยสีธรรมชาติ ผ้าบาติก เพื่อเป็นรายได้เลี้ยงดูครอบครัว กรรมการฯ ขอให้เจรจาประนีประนอมให้อภัยกัน และถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถอนฟ้อง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

กรณีที่สมาชิกเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อคนจน จำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐ คน ได้กระจายกันเข้า ตรวจสอบพื้นที่สวนปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่ ๑๓ แห่ง เมื่อเดือนมิถุนายนถึง ธันวาคม ๒๕๔๖ ว่านายทุนได้ใช้พื้นที่โดยมีสัญญาเช่าถูกกฎหมายหรือไม่ ถ้ามีสัญญาได้ทำตาม สัญญาหรือไม่ ใช้พื้นที่เกินจำนวนที่ขอเช่าหรือไม่ หหมดสัญญาแล้วแต่ยังใช้พื้นที่ต่อหรือไม่ เพื่อให้ รัฐบาลยึดพื้นที่ที่นายทุนเข้าดำเนินการปลูกสวนปาล์มโดยไม่ถูกกฎหมายมาจัดสรรให้ราษฎรที่ไม่มี ที่ดินทำกิน

หลังจากที่รัฐบาลใช้กำลังสลายการชุมนุมด้วยความรุนแรง แกนนำและสมาชิกเครือข่ายปฏิรูป ที่ดินเพื่อคนจนจำนวน ๑๓ คน ถูกจับกุม ถูกตั้ง ข้อหาบุกรุก ลักทรัพย์ของผู้มีอาชีพเกษตรกรรม ช่มชู้ใจผู้อื่นให้กระทำการและไม่กระทำการใด ๆ แต่ละรายต้องใช้จ่ายเงินประกันตัวคดีละ ๑๕๐,๐๐๐ - ๑๘๐,๐๐๐ บาท บางคนโดน ๒ - ๓ คดี ต้องหา ผู้มีจิตใจรักความเป็นธรรมมาประกันรายละ ๓ - ๕ แสนบาท ซึ่งดิฉันใช้ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ประกันตัวผู้ต้องหา ๓ ราย เพราะต้องการสนับสนุน

พลังประชาชนให้เข้มแข็ง ทำหน้าที่ตรวจสอบสมดุลทางการเมืองได้อย่างมีศักดิ์ศรี จึงมีความผูกพันดั้งเดิมติดสนิทกับประชาชนผู้บริสุทธิ์เหล่านี้ ได้เที่ยวไปเที่ยวมาระหว่างกรุงเทพฯ - กระบี่ เพื่อยื่นประกันตัวที่ศาลกระบี่หลายครั้ง

ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ดิฉันได้ประสานงานกับคุณสมเกียรติ ประชุมรัตน์ นักวิจัยโครงการสิทธิชุมชนศึกษาภาคใต้ (ผู้เคยมาทำงานโครงการรักษ์แม่ลาว จังหวัดเชียงราย อยู่หลายปี) ว่า ดิฉันในฐานะประธานอนุกรรมการความมั่นคงของฐานทรัพยากร ในกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา ขอมาตามเรื่องสวนป่าห้วยน้ำขาว และกรณีปัญหาที่ดินป่าไม้ในภาคใต้ อยากจะนัดคุยกับเครือข่ายและขอนแก่นในหมู่บ้านด้วย เพื่อเห็นความจริงอย่างเป็นธรรมชาติ

หนึ่งราตรีที่ประทับใจ จึงเกิดขึ้นที่บ้านห้วยน้ำขาว ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ชาวบ้านหญิงชายเกือบยี่สิบคนนั่งล้อมวงใต้ต้นไม้ใกล้ที่ทำการกลุ่มข้าวกล้อง "น้องสาว" แก่นนำหญิงใจแกร่งกล้าได้พาไปดูผลิตภัณฑ์ข้าวกล้องที่บรรจุถุง ถุงละ ๑ กิโลกรัม เป็นข้าวปลอดสารพิษ ราคาถุงละ ๒๕ บาท กับดูผลงานผ้าบาติกที่น้องสาวเขียนเอง สีฟ้าสดใส ลายดอกไม้ ดิฉันจึงช่วยอุดหนุน ทราบว่ามีเครือข่ายรับซื้อด้วยดี ไม่มีปัญหาการตลาด ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปตามกำลัง พอจะเริ่มคุยก็มืดเสียแล้ว ไฟฟ้าก็ไม่มี (เพราะอยู่ในช่วงพองร่องกัน) ยุงเริ่มมา จึงเคลื่อนขบวนมาคุยที่บ้านใหญ่ หลังจากรองท้องด้วยปูม้าหนึ่งกับหอยแมลงภู่ที่ชาวบ้านช่วยกันทำ

วงสนทนาเริ่มตั้งแต่ทุ่มครึ่ง ดิฉันหันลิ้นไหลเพราะชาวบ้านอยากจะระบายความทุกข์ที่ท่วมทับจนดิฉันเป็นห่วงผู้ที่มาไกลถึงสุราษฎร์ธานี จึงขอเลิกตอนห้าทุ่มครึ่ง ด้วยกินอาหารค่ำตอนสามทุ่มกว่า ๆ เป็นแกงส้มปลากับผักสดแสนอร่อย ฝีมือของกลุ่มแม่บ้าน

เรื่องแรกที่คุยคือ **สถานการณ์สวนป่า ออป.** ซึ่งมีพื้นที่ในจังหวัดกระบี่มากที่สุด เขตอำเภอเขาพนม คลองท่อม อ่าวลึก ในอำเภอเมืองพังงา อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง และอำเภอหาดใหญ่ รวมทั้งสิ้น ๕๑,๗๘๐ ไร่ ซึ่งชาวบ้านสงสัยว่า ทำไม ออป.จึงปลูกแต่ปาล์มน้ำมันกับยางพารา ทั้งที่ชาวบ้านปลูกได้เก่งกว่า ทั้งยังก่อปัญหาสวนป่ารุกที่ป่าชุมชน รุกพื้นที่ของชาวบ้าน น่าจะทบทวนนโยบายที่เกี่ยวข้องของ ออป.ทั่วประเทศว่ายังมีความเหมาะสมและจำเป็นอยู่หรือไม่

เรื่องที่สอง คือ **นโยบายปลูกสวนปาล์มทั่วประเทศ ๑๓ ล้านไร่** ซึ่งทำให้พื้นที่ป่าธรรมชาติพื้นที่นา ห้วยหนองคลองบึง ถูกรุกรกลายเป็นสวนปาล์มไปหมด (ดิฉันมองจากเครื่องบินเห็นแต่สวนปาล์ม สวนยางเป็นลือกสีเขียวเต็มไปหมด) นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเอื้อให้นายทุนบุกเบิกป่าขนาดใหญ่ รายละนับหมื่นไร่ เพื่อปลูกปาล์มน้ำมันส่งเข้าโรงงาน (ทุก ๕ ไร่มีโรงงาน) ซึ่งปัจจุบันกระบี่มีพื้นที่ปลูกปาล์มมากที่สุด และเป็นจังหวัดแรกที่ปลูกปาล์มน้ำมันรัฐบาลกำลังส่งเสริมให้กระบี่เป็นเมืองน้ำมันปาล์ม (Palm Oil City) มีโรงงานน้ำมันปาล์ม ๔๒ โรง

สวนปาล์มก่อปัญหาความแห้งแล้ง เพราะปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่กินน้ำมาก ถึงวันละ ๒๐ - ๓๐ ลิตรต่อวัน ทำให้สูญเสียแหล่งน้ำ จากที่ลุ่มกลายเป็นที่ดอน รัฐควรทำวิจัยผลกระทบจากสวนปาล์มน้ำมันหรือไม่

ป่าชายเลน

โครงการแปลงทรัพย์สินเป็นทุนก่อให้เกิดปัญหาหนี้สิน ถ้วนหน้าให้แก่ชาวบ้านตัวเล็กตัวน้อย เพราะที่ทำกินถูกรุกจากนายทุน ผู้มีอิทธิพล แหล่งอาหารในธรรมชาติถูกทำลายจากพื้นที่ปลูกพืช เศรษฐกิจเชิงเดี่ยวขนาดยักษ์ ทั้งสวนปาล์ม ยางพารา นากุ้ง ซ้ำยังถูกโครงการอนุรักษ์ของรัฐทำลายความอุดมสมบูรณ์ของ ป่าชายเลนที่เคยเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย วางไข่ หลบภัย ของกุ้งหอย ปูปลา ช่วยให้คนจนที่ไม่มีเรือออกทะเลได้จับกุ้งหอยปูปลา มาเลี้ยง ลูกหลาน และขายได้สักวันละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท

แต่การ "สาบป่า" ภายใต้โครงการฟื้นฟูสภาพป่าชายเลน ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทำให้ป่าชายเลนที่เคยร่มเย็นกลายเป็น "ป่าร้อน น้ำร้อน" สัตว์ที่เคยอาศัยร่มเงาต้องหนีไปอยู่ที่อื่น แม้แต่กุ้งที่ชาวบ้านห้วยน้ำขาวเคยช้อนได้ครั้งละ ๑๐ - ๒๐ กิโลกรัม เขามาทำกะปิเคยแท้ ๆ กินกัน เดียวนี้ก็หายากมาก

ชาวบ้านอยากให้วุฒิสภาร่วมกับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์การอนุรักษ์ นักวิชาการ จัดเวทีเสวนาปัญหาที่ดิน ป่าไม้ของภาคใต้ เพื่อให้เห็นโฉมหน้าที่แท้จริงของปัญหาที่ชาวบ้านประสบอยู่ และเสนอทางออกเชิงนโยบายที่จะแก้ ความทุกข์ของชาวบ้านได้ ดังที่ท่าน นายกฯ ทักษิณได้แถลงนโยบายต่อ รัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ว่า "จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน อย่างเพียงพอโดยวางแผนการใช้ที่ดิน อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการใช้ที่ดิน อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ที่ดิน รกร้างว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด จะปรับปรุงโครงการสร้างการผลิตภาค การเกษตร การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ประสิทธิภาพ ศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต รวมทั้งมาตรการควบคุมพื้นที่เพื่อให้ใช้สำหรับการเกษตรอย่างแท้จริง"

มือสวนปาล์ม จ.กระบี่ ก่อนถูกทำลายการชุมนุม

กลางดึกของคืนวันที่ ๑๖ "น้องสาว" ผู้มีเมตตาตามานอนเป็นเพื่อนดิฉัน ได้เล่าถึงปัญหาของ เธอ ซึ่งมีหนี้สินจากภารกิจการทำงานของกลุ่ม ทำให้มีความเครียดจนเริ่มมีอาการป่วยทางกาย ต้องไปหาหมอ อันเป็นปัญหาร่วมของแกนนำคนสำคัญทั่วประเทศ ซึ่งคนในสังคมควรทำความเข้าใจและหาทางช่วยเหลือ อย่าปล่อยให้แกนนำต่อสู้เพื่อความ เป็นธรรมต้องถูกปัญหาทุกด้านรุมเร้า จนเลิกรา เลิกสู้ เหลือแต่คนที่ตามน้ำ ตามกระแสหลักของสังคม คนกินคน มีชีวิตรอดไปวัน ๆ อย่างไม่รู้ความหมาย

หนึ่งราตรีที่กระบี่ ทำให้ดิฉันประทับใจในศักดิ์ศรีของคนดีที่ไม่กลัวอิทธิพลใด ๆ ขอเป็น กำลังใจให้ขบวนการภาคประชาชนเติบโตใหญ่แกร่งกล้า ทำทนายพายุของมิจฉาพิริุ ชนะใจตนเอง ชนะใจสังคม ด้วยสัมมาทิจิตตลอดไป

OVOS - One Village One Bio-Electric Station โอวอส - หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งโรงไฟฟ้าชีวมวล

คราใดที่ไฟฟ้าดับเราเดือดร้อนกันมาก ถ้าไฟฟ้าดับในเวลากลางวันเราจะร้อนเหงื่อแตกเพราะเครื่องปรับอากาศทำงานไม่ได้ พังวิทยุ ดูทีวีก็ไม่ได้ ถ้าไฟฟ้าดับนานอาหารที่เก็บไว้ในตู้เย็นก็เสียกินไม่ได้ ต้องทิ้งไป รู้สึกหงุดหงิด เบื่อหน่าย ใจจดจ่อรอให้ไฟฟ้ากลับมา ชีวิตขาดไฟฟ้าไม่ได้เสียแล้ว ไฟฟ้าเข้ามาเป็นปัจจัยใหม่อีกอันหนึ่งในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

ไปติดต่อการงานที่สถานที่ราชการก็ไม่สะดวก เพราะเจ้าหน้าที่ก็ร้อน คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ใช้ไม่ได้ ไปถอนเงินติดต่อธนาคารก็ถอนเงินไม่ได้ คนใช้กำลังฆ่าตัดอยู่ก็ต้องใช้ไฟฉายส่องรอเครื่องปั่นไฟ เครื่องช่วยหายใจในไอซียูก็หยุดทำงาน บริษัท ร้านค้า ทำงานไม่ได้ โรงงานก็หยุด ทำให้เศรษฐกิจเสียหาย

ทุกวันนี้เราได้ไฟฟ้าจาก ก๊าซ น้ำมัน ถ่านหิน เชื้อถ่าน และนิวเคลียร์ นิวเคลียร์ก็มีข้อจำกัด เชื้อถ่านน้อยสร้างเพิ่มไม่ได้ ก๊าซ น้ำมัน ถ่านหิน กำลังจะหมดไปจากโลกในเวลาอีก ๖๐, ๔๐ และ ๑๒๐ ปี ตามลำดับ และมีราคาแพงขึ้นทุกวัน ใช้ชานอ้อย ใช้แกลบแทนก็มีจำนวนน้อยได้ไฟฟ้าน้อย แฉงเซลล์แสงแดดยังมีประสิทธิภาพต่ำและราคาแพง ผลิตเอทานอลจากอ้อยและมันสำปะหลัง ผลิตน้ำมันปาล์ม ก็ทำได้น้อยไม่คุ้มทุน (มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา ศึกษาวิจัย) ประเทศที่พัฒนาแล้วกำลังศึกษาวิจัยทดลองเสาะหาพลังงานใหม่ ประเทศไทยกำลังทำอะไรอยู่ ? โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเซลล์แสงแดดไทย ที่นักฟิสิกส์ระดับโลกชาวไทยนำเสนอก็ยังไม่ชัดเจนแน่นอน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

โลกปัจจุบันและอนาคตเป็นโลกแห่งการแข่งขัน แข่งขันการพัฒนากการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอวกาศ แข่งขันด้านการบริหารจัดการ แข่งขันด้านเศรษฐกิจ ประเทศที่มีทรัพยากรมากย่อมได้เปรียบ โดยเฉพาะคุณภาพของประชากร คุณภาพและความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันเพียงใด ?

ประเทศไทยต้องใช้พลังงานปีหนึ่งเท่ากับร้อยละ ๑๔.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ในปี ๒๕๕๙ สำนักงานประมาณและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประมาณการว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ ๗,๘๗๘,๕๐๐ ล้านบาท ดังนั้น การใช้พลังงานจะเป็นมูลค่า ๑,๑๖๖,๖๒๕ ล้านบาท เฉพาะน้ำมันดิบที่ซื้อ มากล้นภายในประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๔๘๖,๖๒๗ ล้านบาท ณ วันที่ พ.ศ. ๒๕๕๘ น้ำมันดิบมีราคาแพงขึ้น คงต้องเสียเงินซื้อ น้ำมันดิบเป็นปริมาณอย่างน้อย ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท (งบประมาณประเทศไทย ปี ๒๕๕๙ ที่กำลังพิจารณาอยู่ที่วุฒิสภาเท่ากับ ๑,๓๖๐,๐๐๐ ล้านบาท) ซึ่งยังมีได้รวมมูลค่าการซื้อก๊าซธรรมชาติ น้ำมันสำเร็จรูป ถ่านหิน และซื้อไฟฟ้าเข้ามาจากประเทศลาวและมาเลเซีย

โชคดีที่มีการศึกษาเรื่องการผลิตไฟฟ้าโดยใช้ไม้เศรษฐกิจจุลชีพ

ไม้ยูคาลิปตัสเป็นไม้เศรษฐกิจโตเร็ว มีรอบตัด ๑ - ๕ ปี ปลูกได้ทุกพื้นที่ในประเทศไทย ขณะนี้ปลูกมากที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากมีที่ดินเค็มและพื้นที่แห้งแล้งจำนวนมากที่ไม่สามารถปลูกพืชหรือไม้อื่นได้ดี ชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมปลูกยูคาลิปตัสบนคันนา ถ้ามีนา ๕ ไร่ จะมีรายได้จากการขายไม้ยูคาลิปตัสเฉลี่ยเดือนละ ๓,๓๐๐ บาท และที่ภาคนี้มีโรงงานผลิตเยื่อกระดาษและกระดาษหลายโรง

ไม้ยูคาลิปตัสเป็นไม้เศรษฐกิจที่ปลูกง่าย รอดตายมาก การเจริญเติบโตดีคุ้มทุน ขึ้นได้แม้ในที่แล้งดินเลว มีโรคแมลงรบกวนน้อย การใช้ประโยชน์ได้ดีหลายรูปแบบ มีตลาดกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีราคาดีเมื่อประมาณ ๓๐ ปีก่อน เข้าใจผิดคิดว่าไม้ยูคาลิปตัสทำลายดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อม แต่ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ได้มีการศึกษาวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า ไม้ยูคาลิปตัสมิได้ทำลายดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อม และเมื่อไปดูที่จังหวัดร้อยเอ็ด ชาวนาปลูกไม้ยูคาลิปตัสบนคันนา ได้ข้าวหอมมะลิเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนปลูก ๓ เท่า กล่าวคือ แต่เดิมได้ข้าวหอมมะลิ ๑๑๕ กก.ต่อไร่ แต่เมื่อปลูกไม้ยูคาลิปตัสบนคันนาแล้ว ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น ๓๓๒ กก.ต่อไร่ ที่เป็นดังนี้เนื่องจากเปลือก ใบไม้ และรากของไม้ยูคาลิปตัส ทำหน้าที่เป็นปุ๋ยให้แก่ต้นข้าว

ไม้ยูคาลิปตัส ใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมผลิตใยเรยอง-เสื้อผ้า มีราคาดีมาก ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษและกระดาษ ใช้ทำแผ่นใยไม้อัด ไม้ค้ำยัน เสาเข็ม ฟืน ถ่าน และถ่านอุตสาหกรรม

กลับมาเรื่องไฟฟ้า พบว่า ไม้ยูคาลิปตัสสามารถผลิตไฟฟ้าได้

การเผาไม้ยูคาลิปตัสได้ก๊าซส่งเข้าไปในเครื่องปรับความดันไปหมุน Generator ได้ไฟฟ้า นับเป็นโรงไฟฟ้าที่สะอาด เพราะก๊าซที่เกิดจากการเผาไม้จะถูกปรับเป็นก๊าซที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

โรงไฟฟ้าชีวมวลไม้ยูคาลิปตัส ขนาดกำลังการผลิต ๑ เมกะวัตต์ มีราคาค่าอุปกรณ์และค่าติดตั้ง ๔๒ ล้านบาท

โรงไฟฟ้าขนาด ๑ เมกะวัตต์ นี้ใช้ไม้วันละ ๓๐ ตัน (ไม้ ๔ ตัน เท่ากับ ๑ ตัน) ซึ่งหมู่บ้านขนาด ๓๐๐ หลังคาเรือน สามารถปลูกไม้บนคันนาและในพื้นที่ที่ปลูกไม้อื่นไม่ได้แล้ว สามารถขายป้อนให้แก่โรงไฟฟ้าได้ ไม่ต้องขนส่งไม้ไกล รถอีแต่นก็ขนไม้ส่งโรงไฟฟ้าได้ ขณะนี้ราคาปกติ ๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ ตัน (๔ ตัน) ชาวบ้านจะมีรายได้รวมวันละ ๓๐,๐๐๐ บาท ประเทศจะมีพลังงานไฟฟ้าที่มั่นคง กระจายอยู่ในทุกหมู่บ้าน ถ้าเราสามารถทำได้ครบ ๗๑,๐๐๐ หมู่บ้าน เราจะมีไฟฟ้า ๗๑,๐๐๐ เมกะวัตต์ ขณะนี้เราใช้ไฟฟ้าที่ ๒๑,๐๐๐ เมกะวัตต์ และในปี ๒๕๕๘ พยากรณ์ว่าเราต้องการไฟฟ้าที่ ๕๑,๐๐๐ เมกะวัตต์

ถ้าคิดใช้แต่ไม้ยูคาลิปตัสอย่างเดียวคงจะทำได้เพียง ๒๕,๐๐๐ หมู่บ้าน และต้องใช้เวลาประมาณ ๒๕ - ๓๐ ปี เรามี "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" One Tambon One Product - OTOP แล้ว ควรจะมี "หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งโรงไฟฟ้าชีวมวล" One Village One Bio - Electric Station - OVOS ด้วยจะดีหรือไม่ ? ทำได้หรือไม่ ?

โดย บัวล้อม พูลลาภ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร

ป้องกันและแก้ไข

ปัญหาการค้ามนุษย์

ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน บัวล้อม พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ขออภิปรายในฐานะ กรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการกำกับการบริหารราชการแผ่นดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ วุฒิสภา โดยดิฉันได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อภิปรายเกี่ยวกับ ประเด็นการใช้งบประมาณเพื่อ “ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์” เป็นสำคัญ

ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้ตรวจสอบโดยละเอียดแล้วพบว่า งบประมาณในด้านนี้ได้กระจายไปอยู่ในกระทรวงต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๔ กระทรวง ตั้งแต่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเรื่องการค้ามนุษย์” นั้นอยู่ในความใส่ใจของรัฐบาลค่อนข้างมาก จึงได้มอบหมายให้ส่วนราชการหลายต่อหลายกระทรวง กำหนดแผนงานโครงการด้านนี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการค้ามนุษย์นี้ ท่านประธานคงทราบดีว่า ไทยเรามีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจอยู่มาก เช่น กัมพูชา ลาว และพม่า ซึ่งส่งผลให้ประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน เหล่านี้จำนวนมากต้องหลั่งไหลเข้ามาทำงานทำใน

ประเทศของเรา และจำนวนหนึ่งต้องประสบชะตากรรม ด้วยการถูกนำเป็นเหยื่อ โดยเฉพาะเด็กและสตรีที่ถูกนำมาค้าประเวณีในประเทศไทย หรือส่งผ่านประเทศไทย ไปยังประเทศอื่น ซึ่งปัญหานี้มีความชัดเจนมากเพราะ เมื่อคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา ได้มีโอกาสเดินทางไปหารือตามคำเชิญของประเทศกัมพูชาและลาวนั้น ทั้งสองประเทศนี้ได้ฝากในเชิงขอร้องต่อคณะกรรมการฯ ว่า “ให้ช่วยดูแลลูกหลานประชาชนของเขาด้วย” อย่าให้ได้รับความทุกข์ยากลำบาก โดยเฉพาะอย่าได้ถูกหลอกลวงเข้ามาทำร้ายในรูปแบบต่าง ๆ นานา ที่สำคัญมากกว่านี้ก็คือ ปัญหาเช่นนี้เอง

ที่ทำให้ไทยเราถูกจับตาและตั้งคำถามจากสหประชาชาติ มาโดยตลอดว่า “เราจะป้องกันและแก้ไขปัญหานี้จริงจังแค่ไหน”

ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับปัญหานี้ ดิฉันทราบดีว่าได้มีการตั้งคณะกรรมการระดับชาติที่เรียกว่า “คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์” ที่ได้คิดมาตรการ กลไกหลายประการขึ้นมาเพื่อลดทอนปัญหานี้ลง รวมทั้งมีการทำข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชาและลาวไปแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือการทำงานและแก้ปัญหานี้ร่วมกัน โดยเฉพาะการส่งเหยื่อกลับไปยังประเทศต้นทาง

อย่างไรก็ตาม ดิฉันเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญและเกี่ยวข้องกับสตรีและเด็กโดยตรง การจะตั้งงบประมาณมากเพียงใดเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากการถูกนำมาค้ำนั้น เป็นเรื่องที่ดี คุ่มค่า เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตผู้คนและควรแก่การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง แต่ดิฉันก็มีข้อเสนอแนะบางประการเช่นกัน เพื่อให้งบประมาณที่ตั้งไว้เป็นประโยชน์มากที่สุด ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากงบประมาณได้กระจุกกระจายอยู่ในหลายกระทรวง ดิฉันหวังใญ่ว่าจะต่างคนต่างใช้คิดแผนและโครงการกันเองไปตามความเข้าใจ ดิฉันจึงมุ่งหวังว่ารัฐบาลจะยกเอาเรื่องการค้ามนุษย์ขึ้นมาให้ทุกกระทรวงวางแผนร่วมกัน เพื่อทำหน้าที่สอดคล้องกันไป ไม่ซ้ำซ้อนกัน

๒. เนื่องจากการค้ามนุษย์นั้นเหมือนกับการค้าทาสที่ประเทศทั้งหลายในโลกเกลียดชังและพยายาม

จะให้หมดไป ซึ่งดิฉันก็เชื่อว่ารัฐบาลไทยก็คิดและมุ่งหวังเช่นนี้ แต่การคิดและมุ่งหวังอย่างเดียวกังไม่บังเกิดผล หากไม่ลงมือทำอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการมุ่งจัดการกับบรรดา “แก๊งค์ค้ำมนุษย์” อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจับกุม คุมขัง และยึดทรัพย์เป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ได้กำหนดให้การค้ำมนุษย์นั้นเป็นความผิดที่รุนแรง

และประการสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันคิดว่าเรื่องการทำงานกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นสิ่งสำคัญ ดิฉันต้องการเห็นการทำงานร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่นที่กระทรวงแรงงานได้เริ่มขึ้นแล้ว คือ การประสานให้ฝ่ายแรงงานของประเทศลาวเข้ามาช่วยดูแลประชาชนชาวลาวที่เข้ามาขายแรงงานในไทย โดยช่วยสอดปรวัติหาข้อมูลและอธิบายความต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยลดปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง ลดปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างกัน และมีส่วนลดปัญหาการค้ามนุษย์ได้อีกด้วย

ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันหวังว่าข้อเสนอนี้จะมีส่วนให้รัฐบาลได้นำไปพิจารณาใช้งบประมาณที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ได้ดีพอสมควร รวมทั้งหวังว่างบประมาณที่ใช้สำหรับช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เช่นนี้ จะเป็นงบที่สะอาด ใช้งบตรงไปตรงมา ไม่มีการทุจริต เพราะการทุจริตงบบที่จะใช้เพื่อช่วยเหลือมนุษย์นั้น ทุจริตมากเท่าใด จะรับบาปกรรมมากขึ้นเพียงนั้น ขอบพระคุณค่ะ

โดย จำเอน จิตรธร
สมาชิกรัฐสภาจังหวัดสุโขทัย

ค่านิยม

ค่านิยม คือ สิ่งที่ยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยม คือ สิ่งที่คุณพอใจ หรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าแล้วยอมรับไว้เป็นความเชื่อหรืออยู่ในความสำนึก ค่านิยมจะฝังอยู่ในตัวบุคคล ในรูปแบบความเชื่อหรือความรู้สึกนึกคิดจนกว่าเจ้าตัวจะพบกับค่านิยมใหม่ซึ่งตนพอใจและยอมรับไว้ ค่านิยมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล จะติดตัวไปทุกหนทุกแห่ง จะเป็นเครื่องประเมินเหตุการณ์ ช่วยในการตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ค่านิยม คือ สิ่งที่ถูกสังคมหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าแก่การกระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าคุณค่า ค่านิยมจึงเปรียบเสมือนทางลัดที่นำเราไปในทิศทางที่สังคมต้องการ ค่านิยม คือ แนวความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ ความต้องการของกลุ่มคนในสังคม ซึ่งยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีมีคุณค่าควรแก่การนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นกรอบของการดำเนินชีวิตเพื่อประโยชน์สุขของตนและส่วนรวม ทั้งหมดนี้คือส่วนหนึ่งของคำจำกัดความที่นักวิชาการและพจนานุกรมศัพท์ได้ให้ความหมายของคำว่า ค่านิยม ไว้ สรุปว่า ค่านิยม คือ สิ่งที่คุณหรือกลุ่มบุคคลนิยมยึดถือเป็นแนวทางแห่งพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และเมื่อปฏิบัติซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนเป็นวิถีชีวิตที่อาจสืบทอดต่อ ๆ กันไปเป็นวัฒนธรรมได้ ที่นำเอาเรื่องของความหมายและคำจำกัดความของคำว่าค่านิยมมาคุยกับทุกท่านคงจะมีได้มีเป้าประสงค์เพื่อให้พวกเราได้ว่า คำว่าค่านิยมแปลว่าอะไร หากแต่สิ่งที่จะพูดคุยกับพวกเรา ก็คือเรื่องของสถานการณ์ทางสังคมในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นไทยที่ปะทะกับกระแสของทุนเสรีและบริโภคนิยมอย่างรุนแรงกำลังส่งผลต่อพฤติกรรมการประพฤติปฏิบัติ และการทำหน้าที่ของเยาวชนและกลุ่มวัยรุ่นแบบผิดแผก

แตกต่างจากกรอบมาตรฐานของวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และศีลธรรมอันดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เรื่องของการใช้ความรุนแรงระหว่างกัน การมั่วสุม การเที่ยวเตร่เสเพลของมีนเมาและยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น เรื่องของการขาดความมีสัมมาคารวะ ความอ่อนน้อม ถ่อมตน เรื่องของการฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย โดยในสิ่งเหล่านี้ ได้กลับกลายเป็นเรื่องของมาตรฐานหรือบรรทัดฐานตามความหมายของคำว่าค่านิยมที่ได้พูดถึงมาข้างต้นไปแล้ว ด้วยความห่วงใยที่แท้จริง เราปล่อยปละละเลยเฉื่อยชา และขาดความเอาใจจริงเอาใจในการที่จะป้องกันรักษา ฟื้นฟู แม้แต่สร้างความซึ่ซัดว่าสิ่งที่เป็นมาและกำลังจะเป็นไปกับเยาวชน กลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการนำพาชาติบ้านเมืองให้พัฒนามั่นคงต่อไป ฉะนั้น คงไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่งในการรับภาระแก้ไขเรื่องนี้ เพราะในสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องของการหล่อหลอมตั้งแต่สถาบันครอบครัว จนถึงระดับชาติ เพียงแต่จะต้องเริ่มต้นให้ถูกต้องตามบทบาท หน้าที่ และการเอาใจจริงเอาใจของทุกฝ่ายที่สำคัญและน่ากลัวยิ่งกว่าคือวัตถุนิยมและผลประโยชน์ที่อยู่เหนือสำนึกของความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติของคนและกลุ่มคนที่น่าเอาความอ่อนแอทางสังคม นำเอาความอ่อนไหวทางเยาวชนและวัยรุ่นเป็นช่องว่างและเครื่องมือในการสร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง กับการแข่งขันของตลาดและทุนเสรี จึงอยากจะฝากให้พวกเราได้ช่วยกันที่จะปลุกฝังในการสร้างค่านิยมที่สร้างสรรค์ให้กับบุตรหลานและเยาวชนของเราอย่างจริงจังให้จงได้

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา

โดย วาสนา ยั่งยืน
สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข

ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ขาลีเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิเศษยุทศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ความเดือดร้อนของราษฎรจากการกำหนดเขตพื้นที่การปกครอง ของนายคำนวน เหมาะประสิทธิ์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การให้ลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐทุจริต ของนายสันติภาพ อินทรพัฒน์ ถามนายกรัฐมนตรี
๓. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ความไม่จริงจังต่อการแก้ปัญหาการทุจริตของรัฐบาล ของนายสมพร คำชื่น ถามนายกรัฐมนตรี
๔. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การทุจริตและประพฤตินิยมของเจ้าหน้าที่รัฐ ของนายสมบูรณ์ ทองบุราณ ถามนายกรัฐมนตรี
๕. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การจัดหาพัสดุของหน่วยงานสังกัด กทม. โดยใช้งบประมาณผิดของสมาชิกสภา กทม. ของนายสมพงษ์ สระแก้ว ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ในการพิจารณากระทู้ถามตามลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามทั้ง ๕ กระทู้

๖. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ค่าลดหย่อนเงินที่บริจาคพรรคการเมือง) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม
๗. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๘ ประธานของที่ประชุมได้สั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ขาลีเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิเศษยุทศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาดังแต่มาตรา ๘ และเนื่องจากได้มีสมาชิกฯ เสนอให้นับองค์ประชุม ประธานของที่ประชุมจึงได้ดำเนินกณับองค์ประชุม ผลปรากฏว่ามีสมาชิกฯ อยู่ในที่ประชุม จำนวน ๑๕๑ คน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงถือว่าเป็นองค์ประชุม ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๘ วรรคสอง ประธานของที่ประชุมจึง

ดำเนินการให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๒. การเลือกสมาชิกวุฒิสภาที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเลือกสมาชิกวุฒิสภา ที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช จำนวน ๑๓ คน

ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๔. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๙ ประธานของที่ประชุมได้สั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิเศษชัยยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติให้ทบทวนการพิจารณามาตรา ๘ ควบคู่ไปกับการพิจารณามาตรา ๙ จากนั้นได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบมาตรา ๒๒ ประธาน ของที่ประชุมได้สั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป

ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิศิษฏ์ยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พิณฑุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของ ที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะกรรมการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ขอย้ายเวลาการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ขยายเวลาได้ตามที่ คณะกรรมการฯ ร้องขอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาตั้งแต่หมวด ๒ การดำเนินการ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

๔. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๕. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๖. ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิศิษฏ์ยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พิณฑุเสนีย์) ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของ ที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คน เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓. ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา) ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คน เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๔. ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้ง นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาแทน นายกมล มั่นภักดี ซึ่งขอลาออกจากตำแหน่ง

๕. รายงานผลการรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการสามัญรับฟังและศึกษาปัญหาการปฏิรูปโครงสร้างวิสาหกิจการไฟฟ้าของประเทศพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นเรื่องที่เลื่อนการพิจารณาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๖. รายงานการพิจารณาศึกษา รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๕ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว คณะกรรมการฯ ได้ขอถอนรายงานการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติอนุญาต

๗. รายงานการพิจารณาศึกษา กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (ส่วนที่ ๑ เรื่อง กองทุนประกันสังคม) ซึ่งคณะกรรมการการงบประมาณพิจารณาเสร็จแล้ว คณะกรรมการฯ ได้ขอถอนรายงานการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติอนุญาต

๘. รายงานผลการพิจารณาสอบสวนกรณีการจัดซื้ออุปกรณ์ระบบลงดินของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๙. รายงานการพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษากรณีการหายตัวไปของนายสมชาย นิละไพจิตร พิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

A Message from Our CEO

โดย เกษม ชัยสิทธิ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์

ตัดไม้ข่มนาม

สาเหตุที่ตำแหน่งนายอำเภอปากชมว่าง ทำให้ผมได้รับการแต่งตั้งไปรักษาการในตำแหน่งนายอำเภอแทน เพราะนายอำเภอคนเก่ามีกรณีถูกสอบสวนวินัยอยู่สองกรณี คือ เป็นสมภารกินไก่อัด และถูกป่าไม้หลอกให้เซ็นใบเบิกทางเท็จ เลยถูกย้ายไปเป็นนายอำเภออยู่จังหวัดอื่น

จากการสืบสภาพข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อกล่าวหาทั้งสองเป็นเพียงปลายเหตุ ส่วนต้นเหตุของเรื่อง คือ ความไม่ลงรอยกันระหว่างนายอำเภอกับปลัดอำเภอฝ่ายป้องกัน เป็นทหารร้อยเอกทั้งคู่ อายุก็เท่ากัน แถมเป็นเพื่อนกันด้วย ตอนเป็นทหารอยู่นั้น ปลัดอำเภอฝ่ายป้องกันมีอาวุโสในทางราชการมากกว่านายอำเภอ พอโอนมาอยู่กรมการปกครองด้วยกัน ย้ายไปย้ายมาหลายครั้งแล้ว กรมการปกครองก็จับทั้งคู่มาอยู่ด้วยกัน แต่สลับตำแหน่งให้ผู้อาวุโสกว่าเป็นลูกน้อง ให้ผู้อาวุโสน้อยเป็นนาย

พระพรหมท่านลิขิตเร็วไป ไม่ทันข้ามภพข้ามชาติ ความจำเก่า ๆ ยังไม่หายไป ทำให้ลูกน้องพยายามรักษาสถานภาพเดิม คือ ความเป็นลูกพี่ในอดีตร ส่วนผู้อาวุโสน้อยในอดีตก็นิยมคบหาทนาย ที่เห็นลูกน้องเป็นผู้รับใช้ เป็นแหล่งระบายอารมณ์

กลายเป็นว่าไก่อั้นสองตัวอยู่คู่กัน หากตัวหนึ่งเป็นตัวผู้ อีกตัวหนึ่งเป็นตัวเมียก็คงพอทำเนา แต่นี้เป็นไก่อั้นตัวผู้มีเดือยยาวทั้งคู่ ขนกันไปขนกันมา ลูกน้องก็ระส่ำระสายแตกเป็นฝักเป็นฝ่าย ไม่มีเรื่องก็ทำให้เป็นเรื่อง เรื่องเล็กก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องใหญ่ก็แก้ไขไม่ได้

ในภาวะหน้าสีหน้าขวาน กำลังชิงไหวชิงพริบกับสหายในป่าอย่างเฉียบคม แต่ฝ่ายเรามัวแต่ทะเลาะกันเอง ความเพลิงพล้ำก็เกิดขึ้น ถึงขนาดสหายเหิมเกริม ปิดล้อมศูนย์ราชการ ยิงอาคารต่าง ๆ พังยับเยิน อ.ส. เทียบกับระเบิดตายตั้ง ๕ คน

ผมมั่นใจว่าคุณพอที่จะแก้ไขปัญหาได้จึงส่งคุณไป เพราะตามประวัติของคุณได้ผ่านงานด้านนี้ และประสบความสำเร็จมาแล้ว หลังจากที่คุณไปรับตำแหน่ง กระทรวงฯ ก็จะประกาศให้อาเภอปากชมเป็นอำเภอ "ราษฎร์รัฐพัฒนา" เปลี่ยนกลยุทธ์ในการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เสียใหม่ โดยให้นายอำเภอมีอำนาจเด็ดขาดในการปราบปราม คุณต้องการอะไรขอให้บอกมา รัฐบาลจะให้การสนับสนุนเต็มที่ ท่านอธิบดีให้กำลังใจในวันที่ผมไปลาท่าน

นายอำเภอ ซือโอ อย่างเดียวนี่เอง อันที่จริงรัฐบาลก่อน ๆ ก็มีแนวความคิดในเรื่องผู้นำ ซือโอ มาหลายรัฐบาลแล้ว และได้ทดลองทำมาแล้วหลายรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับอำเภอ เพราะถือว่าอำเภอเป็นจุดกระทบระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนโดยตรง แต่ก็ไม่ค่อยยั่งยืน

เพราะมันเป็นเพียงนโยบายของรัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัย พอรัฐบาลเปลี่ยนไปนโยบายก็เปลี่ยนไป ผู้ว่าฯ ซือโอ ของนายกฯ ทักษิณก็เถอะ หากท่านพ้นตำแหน่งไปโครงการผู้ว่าฯ ซือโอ ก็อาจจะล้มไปด้วย เพราะไม่ได้ตราไว้เป็นกฎหมายบังคับให้รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องปฏิบัติตาม

การปลุกปล้ำให้ผู้ว่าฯ เป็น ซือโอ เพื่อให้การบริหารงานของจังหวัดมีประสิทธิภาพนั้น ผมเห็นด้วยแต่มันอาจเป็นดาบสองคม อาจทำให้สถานการณ์เลวร้ายไปกว่าเดิม หากการเลือกสรรคนเข้าสู่ตำแหน่งไม่โปร่งใส มีการเล่นพรรคเล่นพวกหรือมีเงินหรือประโยชน์ต่างตอบแทนอย่างอื่นเข้ามาเป็นตัวประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและการประเมินผลงาน มากกว่าที่จะเอาคุณธรรมและความสามารถเป็นบรรทัดฐาน

บ้านเมืองก็จะมากไปด้วยผู้ว่าฯ หรือข้าราชการอื่นที่เป็นคนของพรรคการเมือง คนที่มีเงินหรือประโยชน์ต่างตอบแทนกับคนในรัฐบาล ส่วนคนที่มีคุณธรรมความสามารถจะร่อยหรอลง เพราะไม่อาจเจริญก้าวหน้าในระบบราชการแบบนี้ ไปทำงานอย่างอื่นดีกว่า จะเห็นได้จากโครงการเออีซีไทร์ หรือที่เรียกว่า โครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิตใหม่ของรัฐบาล หวังจะให้ระบบราชการเล็กลง ให้เหลือแต่คนดีมีคุณภาพ กลายเป็นว่าคนดีลาออกเป็นส่วนใหญ่ เหลือแต่คนประเภทเข้าขามเย็นขามหรือไม่ก็เป็นคนของฝ่ายการเมือง ได้ยินแล้วเศร้าบ้างไหมครับ

หลังจากทำการศึกษาทั้งฝ่ายเขาและฝ่ายเราแล้ว ผมคิดว่าไม่น่ายากอย่างที่คิดในส่วนตัวผมเป็นต่อหลายชุม คนหล่มลั๊กกับคนจังหวัดเลยเป็นคนพื้นเพเดียวกัน พูดสำเนียงเดียวกัน ชาวบ้านที่อยู่ในหมู่บ้านสีแดงสีชมพูส่วนหนึ่งอพยพไปจากหล่มลั๊กและเป็นลูกศิษย์ลูกหาพ่อผม ประการสุดท้าย ผมมีตำแหน่งนายอำเภอเป็นเดิมพันการสร้างบารมีให้ชาวบ้านรักมันง่ายกว่าสหายในป่าหลายเท่าตัว

สิ่งที่ต้องปรับกลยุทธ์ในการต่อสู้เป็นอันดับแรก คือ การปรับตนเองก่อน ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามั่นใจว่าเรายุติธรรมและฟังได้ในยามอัปจน อันนี้ผมทำได้ไม่ยากประการต่อไปคือ การละลายทัศนคติและพฤติกรรมข้าราชการบนอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน แม้กระทั่งราษฎร ให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นฝ่ายเดียวกันอยู่ด้วยกันตายด้วยกัน

พระพุทธเจ้าท่านว่า มนุษย์มีจริตแตกต่างกันร้อยแปด ดังนั้น การสอนธรรมะแต่ละคน จึงต้องใช้วิธีแตกต่างกันไป เพื่อให้เหมาะกับจริตของแต่ละบุคคล ผมก็น้อมนำวิธีการของพระพุทธองค์มาถือปฏิบัติ ใช้มรรควิธีร้อยแปดเช่นเดียวกัน ที่จะไม่ให้กำลังพลแตกแถว บางคนชอบอิสระมอบงานให้แล้วห้ามไปล้วงลูก บางคนชอบคำไพเราะเสนาะหู บางคนชอบพูดตรง ๆ บางคนชอบให้สับประมาท

มีวิธีหนึ่งที่ผมใช้บ่อย ๆ คือ การ "ตัดไม้ข่มนาม" เพื่อให้ฝ่ายตรงกันข้ามเกรงกลัว และให้ลูกน้องมั่นใจว่าเราเป็นสรณะเขาได้ อย่างกรณีป่าไม้อำเภอคนที่เสนอใบเบิกทางให้นายอำเภอเซ็น จนนายอำเภอถูกย้าย ถูกดำเนินการทางวินัย ผมเรียกป่าไม้คนนั้นเข้าพบ เขาเดินเข้ามาโค้งคำนับผม ท่าทางก ๆ เงิน ๆ คงขาดความมั่นใจ คงกลัวว่าผมจะซักถามเรื่องใบเบิกทางปลอม

“กระผม นาย...”

“เอาละป่าไม้แดง ไม่ต้องรายงานตัว เรารู้จักลูกน้องทุกคนแล้ว นั่งตามสบาย”
ผมตกท่ายก่อน “เราอยากมีเสี่ยวที่รักกันจริง ๆ สักคน แดงอายุ ๓๘ ปีใช้ไหม
ก่อนเราปีเดียว เป็นเสี่ยวกับเราได้ไหม”

ขณะพูดผมลองสังเกตเห็นว่า ไอ้แดงหรือป่าไม้แดงสะดุ้งแทบตกเก้าอี้ เขาคง
ไม่คิดว่าจะมีบุญวาสนาได้เป็นเสี่ยวกับนายอำเภอ

เขาตอบว่า “แล้วแต่นายครับ”

เป็นอันว่าเราตกลงเป็นเพื่อนเกลอกันด้วยการจับมือในบัดนั้น ส่วนวันทำพิธี
ผูกข้อต่อแขนเป็นเพื่อนเกลอกันจะกำหนดภายหลัง โดยไอ้แดงบอกว่าจะเป็นเจ้าภาพ
ทั้งพิธีการและอาหารการกิน ซึ่งก็คงไม่พินกัน กวาง อาหารป่าหลายชนิด ที่ยังมีชุกชุม
อยู่มากในสมัยนั้น ผมไปประชุมจังหวัด ขับรถผ่านป่าผ่าทางลูกรัง ๙๘ กิโลเมตร
เห็นแก้ง กวาง กระโดดตัดหน้ารถบ่อย ๆ

คุยกันสนุกสนาน เพราะป่าไม้แดงเป็นคนด่านซ้ายห่างจากบ้านผมประมาณ ๕๐
กิโลเมตร มีเพื่อนต่อเพื่อนหลายคน จำได้ว่าเคยเที่ยวด้วยกันในวัยรุ่น แต่เวลาล่วงเลย
มานานจำกันไม่ได้

คุยกันเกือบชั่วโมงก็ปล่อยป่าไม้แดงไปทำงาน พอไอ้แดงจะลุกจากเก้าอี้ ผมสั่ง
ให้นั่งลงอีกครั้ง แล้วพูดว่า “เราเป็นเพื่อนกันแล้ว รักกันตลอดไป มีทุกข์ร้อนอย่างไรก็
ต้องช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ แดงเสนอหนังสือมาให้เซ็น เราจะเซ็นให้ทันที แต่ขอถาม
จริง ๆ เถอะ เขาว่าแดงหลอกนายอำเภอคนก่อนให้เซ็นใบเบิกทางจนถูกตั้งกรรมการ
สอบวินัย จริงอย่างที่เขาคพูดไหม” เห็นไอ้แดงหน้าถอดสี ผมเลยบอกเขาไปว่า ไม่มีอะไร
ถามเพื่อรู้ความจริง มีอะไรก็จะได้ช่วยเหลือกันได้

ไอ้แดงค่อยหน้าขึ้นขึ้น ตอบอย่างอ้อมแอ้มว่า “ครับ” ผมว่า “เออดีแล้ว เป็น
เพื่อนต้องไม่ปิดบังกัน แต่กับเราอย่าทำเชียวนะ ถ้าเอ็งทำเราจะฆ่าเอ็งด้วยปืนกระบอกนี้”
ผมพูดชิงขังพร้อมหยิบปืนวอลเทอร์ พี. ๓๘ จากลิ้นชักโต๊ะ เล็งไปที่หน้าอกของไอ้แดง
ทำเอาไอ้แดงสะดุ้งสุดตัว

พ่อป่าไม้แดงออกไปสักครู่ พี่ปรีดา ยศปัญญา ปลัดอำเภออาวุโส ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมรุ่นพี่ผม ๑๒ ปี ที่โรงเรียนประจำอำเภอหล่มสัก ได้เข้ามาคุยด้วยและถามว่า "ไปพูดอะไรกับไอ้แดง เห็นมันหน้าบานทุกคนโน้นทุกคนนี้ ก่อนหน้านี้หน้ามันเหลือแค่สองนิ้ว"

ผมเล่าให้พี่ปรีดาฟังทุกประการ และขอให้พี่ปรีดาไปขยายผลสู่ข้าราชการ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านร้านตลาด ตลอดจน ผกค. ในป่า แก่ถึงผมว่าผมเป็นคนดี แต่ถ้าเห็นใครทุจริตคิดมิชอบละก็ร้ายยิ่งกว่าพระกาฬ หรือพี่ปรีดาจะระบายลืต่อว่า ผมเคยฆ่าโจรขี้ขามาแล้วหลายศพ ผมก็ไม่ขัดข้อง พี่ปรีดารับว่าจะนำไปปฏิบัติ

ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ดูเหมือนว่าพ่อค้าข้าราชการเครพยำเกรง ไม่มีใครกล้าลองของ แม้กระทั่ง ผกค. ในป่าก็ยุติการปิดล้อมหมู่บ้าน ถอยเข้าไปในป่าสลับตลับฟังท่าทีของผม

การตัดไม้ข่มนามครั้งนี้ ผมมีวัตถุประสงค์อย่างน้อย ๒ ประการ ประการแรก ในชีวิตราชการของผมเป็นปลัดอำเภอเพียง ๒ ปี นอกนั้นไปดำรงตำแหน่งอื่น แทบทุกตำแหน่งในกรมการปกครอง ไม่ค่อยคุ้นกับงานอำเภอเท่าไร หากลูกน้องแหกตา คงจะเหมือนนายอำเภอคนเก่า จึงขูเอาไว้ก่อน ประการที่สอง อำเภออยู่ในสภาวะสงคราม นอกแบบกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หากไม่มีผู้นำที่เขาเชื่อมั่นเป็นขวัญกำลังใจแล้ว การต่อสู้อาจประสบกับความพ่ายแพ้

ป่าไม้แดงกลายเป็นสมุนนายอำเภออย่างเต็มตัว เสนอตัวรับใช้งานของอำเภอทุกอย่างที่มี จนเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนข้าราชการ รวมทั้งตัวผมด้วย แต่ก็ไม่ได้ให้ข้าราชการอื่นมีความรู้สึกที่นายแดงเป็นตัวโปรดของผม เพราะการเป็นนายอำเภอนั้น หากมีตัวโปรดทำเป็นฝนตกไม้ทั่วฟ้า การบริหารงานปกครองจะพังทันที

จากอำเภอปากชมมาสัก ๑๐ ปีเห็นจะได้ ปรากฏว่าป่าไม้แดงเพื่อนรักของผม ถูกจับที่โรงแรมในจังหวัดอุดรธานี ฐานมียาเสพติดไว้จำหน่าย ไอ้แดงเอ๊ย เราอุตส่าห์บั่นให้เป็นคนดีกลับไปดีแตกจนได้

สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง

พันตำรวจโท ชัยवाल บุญมี
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี

ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

เกิด

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๐๘

คุณวุฒิ

ปริญญาโท เกียรตินิยม บริหารธุรกิจ ศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์

ปริญญาโท เกียรตินิยม รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์น สหรัฐอเมริกา

ปริญญาตรี เกียรตินิยม เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทมเปิล สหรัฐอเมริกา

สถานที่ติดต่อ

๖๘/๗ หมู่ที่ ๘ หมู่บ้านเสนานิเวศน์ ซอยเสนานิคม ๑ ถนนพหลโยธิน แขวงจรเข้บัว
เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

อาชีพ

ข้าราชการ

ประสบการณ์

- อดีตผู้อำนวยการ (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘)

ส่วนปฏิบัติการ ๒ กรมสอบสวนคดีพิเศษ

กระทรวงยุติธรรม

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ต.ช., ต.ม.

นายสรรพกิจ ปรีชาชนะชัย

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์

ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

เกิด

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

คุณวุฒิ

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาพัฒนาชุมชน สถาบันราชภัฏสุรินทร์

สถานที่ติดต่อ

๖ ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

อาชีพ

ข้าราชการ

ประสบการณ์

- สมาชิกสภาจังหวัดสุรินทร์

- ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

บ.ม.

เยี่ยมการวะ

ACTIVITIES

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ให้การรับรองบุคคลสำคัญชาวต่างประเทศ ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑ ดังนี้

- เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ฯพณฯ นายคริสทอฟ บริมเมอร์ (H.E. Mr. Christoph Brummer) เอกอัครราชทูต สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีประจำประเทศไทย ในโอกาส เข้ารับตำแหน่งใหม่

- เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ฯพณฯ นายยูนัส ฮาฟสเตริม (H.E. Mr. Jonas Hafstrom) เอกอัครราชทูต ราชอาณาจักรสวีเดนประจำประเทศไทย ในโอกาส เข้ารับหน้าที่ใหม่

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘

นายทองใบ ทองเปาด์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ให้การรับรองคณะนักศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ในโอกาส เยี่ยมชมวุฒิสภาและรับฟังการบรรยายพิเศษ เรื่อง บทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๐๑ - ๓๐๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา ให้การรับรอง H.E. Mr. Mohsen Pakacın เอกอัครราชทูต สาธารณรัฐอิสลามอิหร่านประจำประเทศไทย ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑

กิจกรรมวุฒิสภา

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา ร่วมงานเลี้ยงอำลาเนื่องในโอกาสที่ ฯพณฯ นายอะสึชิ โทะกิโนะยะ (H.E. Mr. Atsushi Tokinoyo) เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นพ้นจากตำแหน่ง ณ ห้องอาหารหลินฟ้า โรงแรมสยามซิตี

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา พร้อมด้วย นายนิพนธ์ วิษัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ร่วมงานเลี้ยงวันชาติสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมแชงกรี-ล่า กรุงเทพฯ

นายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา ให้การต้อนรับและแสดงความยินดีกับสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง ณ อาคารรัฐสภา ๒ ดังนี้

- ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ พ.ต.ท.ชัชวาล บุญมี สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดลพบุรี

- ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ นายสรรพกิจ บริษาชนะชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา จัดการสัมมนา ร่วมกับเครือข่ายภาคประชาชน เรื่อง "นโยบายและแนวทางการจัดการที่ดินของรัฐเพื่อจัดที่อยู่อาศัยคนจน" ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการ

คณะกรรมการการค้า การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจดังนี้

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วย คณะกรรมการ ให้การรับรองคณะนักวิชาการด้านเศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกา เพื่อหารือเกี่ยวกับการเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-สหรัฐฯ ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๑

วันที่ ๒๑ - ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน

วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๘

นายอุตร ตันติสุนทร ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณา ศึกษาองค์ประกอบโครงสร้างส่วนท้องถิ่น ในคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา และคณะอนุกรรมการ เดินทางไปตรวจสอบเรื่องร้องเรียน กรณีปัญหาน้ำเน่าเสียจากการล้างท่อของถนนในเขตเทศบาล นครเชียงใหม่ และตรวจสอบพื้นที่เขื่อนแม่ประจันต์ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจดังนี้

วันที่ ๒๗ - ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

พลเอก ทาญ ลีนาพันธ์ และนายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง กรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา พร้อมด้วย นักวิชาการประจำคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนเกี่ยวกับการอนุรักษ์นกเงือก ณ จังหวัด น่าน

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

จัดสัมมนา เรื่อง ผลกระทบจากการเจรจาเขตการค้าเสรีกับ สหรัฐอเมริกาต่อสิ่งแวดล้อมไทย โดยมีนายสุชน ชาติเครือ ประธาน วุฒิสภา เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา ณ อาคารองค์การ ประชาชาติ

วันที่ ๙ - ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

นายเชิดพงษ์ อุทัยสง ประธานคณะอนุกรรมการด้านโทรคมนาคม การสื่อสารและการอุดมศึกษา ในคณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ จังหวัดกาญจนบุรี

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๑๓ - ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘

นายดาวร เกียรติไชยากร ประธานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปเยือนและศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน

วันที่ ๑๙ - ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี ประธานคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาการกีฬาระหว่างประเทศ ณ สหภาพพม่า และสาธารณรัฐประชาชนจีน

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๒๑ - ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสาธารณสุขจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ จังหวัดปัตตานี

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

จัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "ทิศทางการวิจัยและพัฒนาเซลล์ต้นกำเนิดในประเทศไทย" ณ สโมสรทหารบก สีเสนาเทเวศน์ กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๙ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ ประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดระบบและบริหารเขตเศรษฐกิจและสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง และเมืองเซินเจิ้น สาธารณรัฐประชาชนจีน

ACTIVITIES

โดย สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือจะเทียบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตารางการเปรียบเทียบ

กระบวนการและขั้นตอนในการเข้าสู่ตำแหน่ง

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (ผู้ว่าการ คตง.)

การสรรหาและเลือก

การสรรหาและเลือกเป็นอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ วรรค ๗ มาตรา ๓๓๓ (๑) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๐

วิธีการสรรหาและเลือก

วิธีการสรรหา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินต้องดำเนินการดังนี้

๑. ออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเลือกบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ คตง.
๒. ต้องสรรหาและเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๘ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๒๙ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
๓. ทำบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกเสนอต่อประธานวุฒิสภา
๔. ก่อน คตง. จะเสนอบุคคลผู้ได้รับเลือกต่อประธานวุฒิสภาจะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้นด้วย

หมายเหตุ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อสังเกต มาตรา ๓๐ ไม่ได้กำหนดให้ระเบียบที่ออกโดย คตง. ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนจึงจะมีผลบังคับ จะนำเอา มาตรา ๕ ที่เป็นอำนาจการออกระเบียบของประธาน คตง. มาบังคับใช้กับกรณีการออกระเบียบของ คตง. ตามมาตรา ๓๐ หาได้ไม่ เพราะเป็นคนละอำนาจกัน

การพิจารณาของวุฒิสภา

๑. ให้ประธานนำรายชื่อของผู้ที่ได้รับเลือกจาก คตง. ตามที่ คตง. เสนอมานั้นเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบ

กระบวนการและขั้นตอนในการเข้าสู่ตำแหน่ง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มาจาก

๑. ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์
๒. ผู้ทรงคุณวุฒิสภารัฐศาสตร์

การสรรหาและเลือก

การสรรหา เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

การเลือก เป็นอำนาจของวุฒิสภา

ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗

วิธีการสรรหาและเลือก

วิธีการสรรหา คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ดำเนินการดังนี้

๑. สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ จำนวน ๑๐ คน
๒. สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิสภารัฐศาสตร์ จำนวน ๖ คน
๓. ผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๑ และ ๒ นั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖
๔. ทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิสรรหาได้พร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการสรรหาเสนอต่อประธานวุฒิสภา

หมายเหตุ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๕๗ (๑) และมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

วิธีการเลือก วุฒิสภาดำเนินการดังนี้

๑. เมื่อประธานวุฒิสภาได้รับบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้เสนอมาแล้ว ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับเสนอ

๒. เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ประธานวุฒิสภานำความขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

๓. ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้ว่าฯ

๔. หากวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบ คตง. ก็ต้องทำการเลือกตามกระบวนการดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นใหม่ทั้งหมด

หมายเหตุ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา ๓๑ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อสังเกต กระบวนการก่อนที่ประธานจะนำชื่อบุคคลที่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาขึ้นทูลเกล้าฯ นั้นต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ครบถ้วนเสียก่อน ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปก็ถือว่าผู้นั้นมิได้รับเลือกเป็นผู้ว่าฯ และจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และ ๓๑ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ใหม่ทั้งหมด

การถวายคำแนะนำตามมาตรา ๓๑๒ ของรัฐธรรมนูญเมื่อได้ดำเนินการตามกระบวนการตามที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ก็ถือได้ว่าวุฒิสภาได้ถวายคำแนะนำต่อองค์พระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๒ วรรค ๔ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่พระมหากษัตริย์จะทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเมื่อใดไม่มีกำหนดเวลาไว้ในกฎหมาย เพราะถือเป็นดุลยพินิจของพระองค์

หมายเหตุ จะนำเอาระยะเวลาในการพิจารณากฎหมายตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญมาใช้บังคับเกี่ยวกับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการฯ ไม่ได้ เพราะมาตรา ๙๔ นั้นใช้บังคับในการพิจารณากฎหมายมิได้บัญญัติให้ใช้บังคับกับการแต่งตั้งบุคคลด้วย โดยรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นบททั่วไปในส่วนที่ ๑ ของหมวดที่ ๖ ซึ่งว่าด้วยรัฐสภา แต่เรื่องเกี่ยวกับผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น รัฐธรรมนูญแยกบัญญัติไว้เป็นหมวด ๑๑ ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน

สรุป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นจะเห็นว่า เกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น มีกฎหมายที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๒ และมาตรา ๓๓๓

๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒

ชื่อในบัญชีที่คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสนอมาโดยเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ จำนวน ๕ คน เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สาขานิติศาสตร์ และเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ สาขารัฐศาสตร์ จำนวน ๓ คน เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สาขารัฐศาสตร์

๒. ขั้นตอนและการลงมติเลือก วุฒิสภาต้องดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๒)

๓. ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งและก่อนที่ผู้ได้รับเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน

หมายเหตุ ซึ่งมีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๕๗ (๒) และมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

การถวายคำแนะนำตามมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญเมื่อได้ดำเนินการตามกระบวนการตามที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ก็ถือได้ว่าวุฒิสภาได้ถวายคำแนะนำต่อองค์พระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่พระมหากษัตริย์จะทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ได้รับการเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์เมื่อใดไม่มีกำหนดเวลาไว้ในกฎหมาย เพราะถือเป็นดุลยพินิจของพระองค์

หมายเหตุ จะนำเอาระยะเวลาในการพิจารณากฎหมายตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญมาใช้บังคับเกี่ยวกับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ว่าการฯ ไม่ได้ เพราะมาตรา ๙๔ นั้นใช้บังคับในการพิจารณากฎหมายมิได้บัญญัติให้ใช้บังคับกับการแต่งตั้งบุคคลด้วย โดยรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นบททั่วไปในส่วนที่ ๑ ของหมวดที่ ๖ ซึ่งว่าด้วยรัฐสภา แต่เรื่องเกี่ยวกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญแยกบัญญัติไว้เป็นหมวด ๘ ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน

สรุป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นจะเห็นว่า เกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์นั้น มีกฎหมายที่ต้องพิจารณาประกอบดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘

และการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น เมื่อได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากองค์พระมหากษัตริย์แล้ว จึงถือว่าเป็นการสมบูรณ์ครบถ้วนของการเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

กระบวนการและขั้นตอนในการพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน (ผู้ว่าการ สตง.)

พ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

๑. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๒. ตาย

๓. มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

๔. ลาออก

๕. ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๖. กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๗. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงหรือบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรง และวุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

๘. ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๑๐ ส่วนที่ ๓ มาตรา ๓๐๓ - ๓๐๗

หมายเหตุ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะต้องมีการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่

เกี่ยวกับเรื่องผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบัญญัติไว้ในหมวด ๑๑ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน มาตรา ๓๑๒ และในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๓ และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมายที่อ้างถึงดังกล่าวไม่มีบัญญัติให้การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต้องได้รับการโปรดเกล้าฯ จากองค์พระมหากษัตริย์ไว้ด้วย

ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดังกล่าวข้างต้นจึงถือว่าเป็นโดยผลของกฎหมายไม่ต้องมีการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง

และการเข้าสู่ตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์นั้น เมื่อได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากองค์พระมหากษัตริย์แล้วจึงจะถือว่าเป็นการสมบูรณ์ครบถ้วนของการเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

กระบวนการและขั้นตอนในการพ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มาจาก

- ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์

- ผู้ทรงคุณวุฒิสภารัฐศาสตร์

พ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

๑. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๒. ตาย

๓. มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

๔. ลาออก

๕. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๖. กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๗. วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

๘. ต้องคำพิพากษาให้จำคุก

หมายเหตุ ซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

การพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์จะต้องมีการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่

เกี่ยวกับเรื่องตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขาวิชาสาขานั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบัญญัติไว้ในหมวด ๘ ส่วนที่ ๑ มาตรา ๒๕๑ และในส่วนที่ ๒ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๗ ซึ่งตามบทบัญญัติที่อ้างถึงทั้งหมดได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในการแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้องได้รับการโปรดเกล้าฯ จากองค์พระมหากษัตริย์

ดังนั้น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขาวิชาสาขารัฐศาสตร์จะพ้นจากตำแหน่งก็ต่อเมื่อได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง ยกเว้นในกรณีที่การพ้นจากตำแหน่งนั้นเกิดจากการตาย ไม่ต้องมีพระบรมราชโองการ

ข้อสังเกต มาตรา ๒๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายทหาร และฝ่ายพลเรือน ตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และเทียบเท่า และทรงให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย” จะนำมาใช้บังคับแก่กรณีการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้หรือไม่ มีข้อควรพิจารณาดังนี้

๑. บทบัญญัติมาตรา ๒๒๗ ดังกล่าวนั้นรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ใน **หมวด ๗** ซึ่งว่าด้วยคณะรัฐมนตรี ซึ่งแยกส่วนต่างหากจากเรื่องของการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ใน **หมวด ๑๑** เป็นการแสดงถึงการจัดหมวดหมู่ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยเรื่องต่าง ๆ กันไว้เป็นหมวดหมู่ ถ้าหากรัฐธรรมนูญจะให้นำมาตรา ๒๒๗ มาใช้บังคับแก่กรณีการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วยแล้ว ใน **หมวด ๑๑** คงต้องมีบทบัญญัติในทำนองว่าให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หรืออาจบัญญัติว่าการแต่งตั้งหรือการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินให้อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๒๗

๒. เมื่อพิจารณามาตรา ๒๒๗ ที่บัญญัติไว้ใน **หมวด ๗** อันเป็นหมวดที่เกี่ยวข้องด้วยคณะรัฐมนตรี และในเนื้อหาของตัวบทก็ระบุไว้ชัดเจนว่าใช้บังคับเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการระดับสูง แต่เมื่อพิจารณาคูณสมบัติของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแล้วตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีคุณสมบัติเป็นข้าราชการแต่ประการใดทั้งสิ้น ดังนั้นจึงจะนำเอาบทบัญญัติในมาตรา ๒๒๗ มาบังคับแก่กรณีการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้

๓. และไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ด้วยว่าการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินให้ใครเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ซึ่งต่างจากการเข้ารับตำแหน่งที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ **ประธานวุฒิสภา** เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ข้อสังเกต

- มาตรา ๒๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการ และทรงให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีพ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย

การแต่งตั้งและการให้ผู้พิพากษาและตุลาการในศาลอื่นนอกจากศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร พ้นจากตำแหน่งตลอดจนอำนาจพิพากษาคดีและวิธีพิจารณาของศาลดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลนั้น”

- มาตรา ๒๕๕ วรรคแรก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญคนหนึ่งและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอื่นอีกสิบสี่คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากบุคคลดังต่อไปนี้”

- มาตรา ๒๕๗ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๕๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ”

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีข้อควรพิจารณาดังนี้

๑. ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ **หมวด ๘** ได้บัญญัติว่าด้วยเรื่อง **ของศาล** ซึ่งมาตรา ๒๕๑ นั้นบัญญัติอยู่ในส่วนที่ ๑ ของ **หมวด ๘** ซึ่งเป็นเรื่องทั่วไป มาตรา ๒๕๑ จึงใช้บังคับเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย

๒. มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๗ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ใน **หมวด ๘** ส่วนที่ ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งส่วนที่ ๒ ของ **หมวด ๘** นั้นเป็นการบัญญัติว่าด้วยเรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญ

๓. เมื่อพิจารณามาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๐ แล้ว จะเห็นชัดเจนว่า ถึงแม้ในมาตรา ๒๖๐ จะบัญญัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้ว่ามีกรณีใดบ้าง แต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖๐ ก็ไม่ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมายได้ เพราะบทบัญญัติในมาตรา ๒๕๑ บัญญัติไว้ให้การพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้องมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งก่อนจึงจะถือว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นพ้นจากตำแหน่งโดยสมบูรณ์

ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์ตามมาตรา ๒๖๐ นั้นไม่มีผลทำให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์นั้นพ้นจากตำแหน่งโดยทันที แต่ต้องมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๑ เสียก่อนจึงจะมีผลสมบูรณ์ แต่มีข้อยกเว้น ถ้าการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖๐ เกิดจากการตาย ไม่ต้องมีพระบรมราชโองการ

บทสรุปของการเปรียบเทียบ

จากรายละเอียดที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น เมื่อนำการเข้าสู่ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินกับของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์ มาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า

๑. ทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์นั้นมีกระบวนการคล้ายคลึงกัน คือ มีการสรรหา และมีการเลือก และวุฒิสภาเป็นผู้ให้คำแนะนำต่อองค์พระมหากษัตริย์เช่นเดียวกัน

๒. ความแตกต่างก็คงอยู่ที่ขั้นตอนของการพ้นจากตำแหน่งที่ไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินต้องมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีผลสมบูรณ์ทันทีเมื่อต้องพ้นจากตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๔ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งของการเข้าสู่ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์ ก็คือ

- การเข้าสู่ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒

- การเข้าสู่ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ สาขานิติศาสตร์และสาขารัฐศาสตร์ นั้นได้บัญญัติไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ

กรณีของคุณหญิงจารุวรรณ พ้นจากการเป็นพู่ที่ สตง.หรือไม่

สรุป

จากบทความที่กล่าวข้างต้นทั้งหมดต้องพิจารณาจากการเข้าสู่ตำแหน่งก่อนว่าสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ มีหลักพิจารณาดังนี้

๑. คตง. สรรหาและเลือกคุณหญิงจารุวรรณ ขอบด้วยกฎหมายและระเบียบของ คตง. หรือไม่

ข้อเท็จจริง คุณหญิงจารุวรรณไม่ได้รับเลือกให้ผ่านการสรรหา เพราะคุณหญิงจารุวรรณไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบที่ออกโดย คตง. ตามบัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น จึงถือได้ว่าคุณหญิงจารุวรรณได้รับเลือกจาก คตง.

๒. การให้ความเห็นชอบของวุฒิสภาดำเนินการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่

ข้อเท็จจริง กฎหมายกำหนดให้วุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลที่ คตง. เป็นผู้เลือก แต่วุฒิสภากลับไปมีมติให้เลือกจากบัญชีรายชื่อที่ คตง. เสนอมาตามคำขอของคณะกรรมการตรวจสอบประวัติวุฒิสภา ซึ่งจริง ๆ แล้วคนที่ได้รับเลือกจาก คตง. คือคนอื่นมิใช่คุณหญิงจารุวรรณ

ดังนั้น จึงต้องถือว่าวุฒิสภาไม่ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

๓. มีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคุณหญิงจารุวรรณตามที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบโดยประธานวุฒิสภานำทูลเกล้าฯ ซึ่งตอนขณะนั้นศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยเรื่องผู้ว่า สตง. แต่อย่างใด

๔. ศาลรัฐธรรมนูญ ได้วินิจฉัยแล้วว่าการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาและของ คตง. ไม่เป็นไปตาม มาตรา ๓๑๒ และ มาตรา ๓๓๓

(๑) ของรัฐธรรมนูญ ประกอบ มาตรา ๑๕ มาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน จึงสรุปได้ดังนี้

การเข้าดำรงตำแหน่งของคุณหญิงจารุวรรณนั้นจะสมบูรณ์ได้ต่อเมื่อ

๑. การสรรหาและเลือกบุคคลของ คตง. ต้องชอบด้วยกฎหมาย และ

๒. วุฒิสภามีมติเห็นชอบด้วยกับบุคคลที่ คตง. ได้เสนอชื่อมา และการมีมติของวุฒิสภานั้นจะต้องมีมติตามกฎหมายด้วย และ

๓. พระมหากษัตริย์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วย

แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เรื่องของคุณหญิงจารุวรรณนั้นการเข้าสู่ตำแหน่งไม่สมบูรณ์ด้วยขั้นตอนที่ ๑ และที่ ๒ ดังนั้นจึงต้องถือว่าคุณหญิงจารุวรรณนั้น ไม่สมบูรณ์ด้วยหลักกฎหมายที่บัญญัติไว้ จึงถือว่าโดยผลของกฎหมายแล้วคุณหญิงจารุวรรณไม่เคยดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแต่ประการใด ถึงแม้ว่าจะมีการโปรดเกล้าฯ ขององค์พระมหากษัตริย์แล้วก็ตาม แต่ผลของกฎหมายตามที่กล่าวมาแล้วก็ต้องถือว่าเป็นการสิ้นสุดนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินแล้ว

จะอ้างว่าต้องมีการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งจึงจะถือว่าได้ออกจากตำแหน่งไม่ได้ เพราะแม้แต่การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่แต่งตั้งโดยชอบด้วยกฎหมายก็ไม่มีการบัญญัติรองรับให้การพ้นจากตำแหน่งต้องมีการโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งแต่อย่างใด

ส่วนการจะพิจารณาว่าระเบียบที่ออกโดย คตง. ขัดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องมีคำพิพากษาของศาลหรือศาลรัฐธรรมนูญตัดสินเท่านั้น การที่มีผู้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าระเบียบหรือกฎหมายขัดกันหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญก็ทำได้เป็นข้อยุติไม่ ระเบียบและกฎหมายที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันนั้นก็ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่และต้องปฏิบัติตามด้วย จนกว่าจะมีคำตัดสินของศาล

อนุกรมวิธีการการท่องเที่ยว

(ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว)

ผู้เขียนได้รับเกียรติอย่างสูงจาก นายสามารถ รัตนประทีปพร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดหนองบัวลำภู ประธานอนุกรมวิธีการการท่องเที่ยว (ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว) ให้มีโอกาสดำเนินการร่วมกับกิจการของอนุกรมวิธีการดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนได้มีแนวคิดคำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นได้ทำรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแต่ละปี เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นักท่องเที่ยวต่างประเทศ เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้นถึง ๑๑,๖๕๐,๗๓๐ คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๖ ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวร้อยละ ๖๐.๓๗ เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงร้อยละ ๑๔.๐๗ ขณะที่นักท่องเที่ยวพำนักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ย ๘.๑๓ วัน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๔,๐๕๗.๘๕ บาท ต่อคนต่อวัน มีรายได้เข้าประเทศทั้งสิ้น ๓๘๔,๓๕๙.๗๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๘

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗

ปี พ.ศ.	ถิ่นที่อยู่นักท่องเที่ยว	๒๕๔๖ จำนวนคน	๒๕๔๗ จำนวนคน
	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	๖,๑๖๖,๔๖๐	๗,๐๓๔,๐๒๔
	อาเซียน	๒,๖๔๖,๐๐๓	๒,๙๒๙,๒๕๙
	ยุโรป	๒,๒๕๖,๑๖๐	๒,๖๑๖,๓๔๗
	อเมริกา	๕๗๖,๕๘๙	๖๙๒,๘๒๗
	เอเชียใต้	๓๙๐,๓๓๕	๔๖๘,๓๑๖
	โอเชียเนีย	๓๔๓,๙๑๔	๔๖๖,๙๐๗
	ตะวันออกกลาง	๒๐๓,๘๗๘	๒๘๙,๕๗๑
	แอฟริกา	๖๗,๑๑๗	๘๒,๗๑๑
	รวม	๑๐,๐๐๔,๔๕๓	๑๑,๖๕๐,๗๐๓

ลักษณะการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ๔,๐๕๗.๘๕ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๑ เมื่อพิจารณาถึงหมวดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวพบว่า หมวดค่าใช้จ่ายที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเงินมากที่สุดในแต่ละวัน คือ หมวดค่าซื้อสินค้า ของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๒ รองลงมาได้แก่ หมวดค่าที่พักและค่าอาหาร เครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๑ และ ๑๖.๘๔ ตามลำดับ

รายจ่ายจากการท่องเที่ยวของประชาชนคนไทยไปท่องเที่ยวในต่างประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๕๔๕,๐๒๑ คน มีระยะพำนักเฉลี่ยในต่างประเทศ จำนวน ๗.๗๐ วัน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเป็นเงิน ๔,๑๔๗.๐๔ บาท ก่อให้เกิดรายจ่าย คือ เงินไทยไหลออกไปต่างประเทศจากที่ประชาชนคนไทยไปท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น ๘๓,๘๖๔.๙๑ ล้านบาท

ผลการท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ๓๘๔,๓๕๙.๗๗ ล้านบาท ในขณะที่มีรายจ่ายจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศรวมทั้งสิ้น จำนวน ๘๓,๘๖๔.๙๑ ล้านบาท ส่งผลให้ประเทศไทยมีดุลการท่องเที่ยวเกินดุล คิดเป็นจำนวน ๓๐๐,๔๙๔.๘๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๖

ดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและประชาชนทุกคนทุกหมู่เหล่าจะต้องเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพราะว่ารายได้จากการท่องเที่ยวเป็นผลประโยชน์ของชาติและประชาชนทั่วทุกคนที่มีส่วนผลักดันก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองของชาติบ้านเมืองที่สำคัญยิ่ง ประการสำคัญที่จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายเพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประสบผลดีมากยิ่งขึ้นก็คือ

๑. แหล่งท่องเที่ยวจะต้องปรับปรุงหรือจะต้องพัฒนาอย่างไรในแนวทางใด ที่เป็นที่ยินยอมชอบของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศซึ่งเป็นลูกค้าที่สำคัญที่การท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึง อาทิ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความสะอาดของธรรมชาติ ความร่มรื่น ความสะอาด ความสวยงามของบ้านเมืองของแหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญต่าง ๆ ของท้องถิ่น พัฒนาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

๒. สถานที่บริการ อาทิ ที่พัก อาหารการกิน การเดินทางที่สะดวกปลอดภัย สถานที่รื่นเริง สนุกสนานที่พักผ่อนหย่อนใจ ต้องเป็นการบริการที่ดีเยี่ยมเป็นที่ถูกอกดีใจของนักท่องเที่ยวจนนำไปเล่าสู่ผู้อื่นฟังต่อ ๆ ไปก็จะเป็นผลดีแก่กิจการการท่องเที่ยวตลอดไป

๓. รัฐบาล หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ทั้งที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือไม่ก็ตาม จำเป็นต้องให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยไม่คำนึงถึงว่ากิจการในหน้าที่ของหน่วยงานของตนก็ตาม ถือเป็นงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน

๔. ประชาชน ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกับกิจการการท่องเที่ยว โดยหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กับการท่องเที่ยวจะต้องเป็นวิญญูที่สำคญที่จะเป็นแกนนำให้เกิดการร่วมมือจากสาธารณชนให้จงได้ ให้สาธารณชนเห็นว่านักท่องเที่ยวคือลูกค้าที่สำคัญ มิตรมาเยือนที่มีคุณประโยชน์คือค่าขวัญทางภาคเหนือที่ว่า "ดีอีกดีใจที่แขกแก้วมาเยือนเยือน" ผู้มาเยือนแล้วก็มาจับจ่ายใช้สอยนำเงินตราเข้าสู่สังคมไทยให้ประเทศไทย ให้คนไทยมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงควรเรียกว่า "แขกแก้ว" ที่สมควรได้รับการดูแลอย่างดีเยี่ยมจากเจ้าของประเทศเจ้าของบ้านเจ้าของถิ่น

๕. ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ผู้เขียนเห็นว่ามีความสำคัญยิ่งกว่ากรณีปัญหาใด ๆ เพราะชีวิตคนถือว่าเป็นสิ่งที่สูงสุด มีค่าที่สุดของมวลมนุษยชาติ ถ้าสูญสิ้นชีวิตไปแล้วมนุษย์ก็ถือว่าสูญสิ้นทุกอย่าง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาล หน่วยงานของรัฐ ประชาชน ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแผนงานปฏิบัติที่จะต้องให้ชีวิตนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเมืองไทยต้องได้เที่ยวอย่างมีความสุข มีความสนุกสนานรื่นรมย์ กลับบ้านเกิดเมืองนอนอย่างสดชื่นสมหวัง แจ่มใสในหัวใจในอารมณ์ มีพลังกายพลังใจที่จะดำรงชีวิตต่อไปอย่างมีความสุขยิ่ง อย่าให้ผู้มาเยือนกลับบ้านด้วยร่างกายที่ปราศจากวิญญาณ เป็นสิ่งที่น่าเสียใจและสลดหดหู่ใจยิ่งซึ่งจะได้นำเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวมาเสนอต่อไป เพราะเห็นว่ามีความสำคัญยิ่ง

ด้วยรักและความปรารถนาดี

การกำหนดมาตรฐานสินค้าการเกษตรเพื่อการส่งออกในการสนองนโยบายของรัฐบาล ที่กำหนดให้สร้างประเทศไทยเป็นครัวของโลก (Kitchen of The World) ซึ่งเริ่มตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๗ เป็นต้นไปนั้น การดำเนินการได้เริ่มส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและผู้ส่งออกสินค้าผลิตผลการเกษตรแล้ว ในช่วงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้รับเรื่องร้องเรียนจากเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงและสมาคมที่เกี่ยวกับการส่งออกมะม่วงไปประเทศมาเลเซียผ่านทางด่านชายแดนภาคใต้ว่า มีปัญหาเรื่องมาตรฐานสินค้าเพื่อการส่งออกของไทยที่กำหนดมาตรฐานส่งออกไปสูงเกินกว่ามาตรฐานของผู้ซื้อ และมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบรับรองมาตรฐานจากหน่วยราชการที่รับผิดชอบ

การกำหนดมาตรฐาน

สินค้าผลิตผลการเกษตร*

จากการที่คณะกรรมาธิการฯ ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานสินค้าเพื่อการส่งออกหลายครั้งที่ผ่านมา และได้เชิญผู้ร้องเรียนมาให้ข้อมูลในคณะกรรมาธิการฯ ทำให้ได้ข้อสรุปในเบื้องต้นว่า หน่วยราชการที่รับผิดชอบตรวจสอบวิเคราะห์มาตรฐานสินค้าแต่ละชนิด โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นผลิตผลทางการเกษตรยังไม่มีความพร้อมเพียงพอที่จะดำเนินการสนองนโยบายของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพได้ อันมีสาเหตุจากปัญหาหลายประการ เช่น

๑. ความไม่พร้อมในด้านบุคลากร
๒. ความไม่พร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การตรวจวิเคราะห์
๓. ความไม่ชัดเจนในแนวทางปฏิบัติและการออกระเบียบปฏิบัติของหน่วยราชการที่รับผิดชอบตามนโยบายของรัฐบาล
๔. ความไม่ชัดเจนของหน่วยรับสนองนโยบายเป็นต้น

กระผมจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องเร่งรีบดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน โดยขอใช้งบกลางที่ตั้งไว้ในรายการค่าใช้จ่ายเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ มาทำโครงการแก้ไขตามความต้องการของส่วนราชการที่รับผิดชอบด้านมาตรฐานสินค้าเพื่อการส่งออกโดยด่วนด้วยให้เพียงพอที่จะให้สามารถสนองนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเรื่องนี้กระทบถึงราคาสินค้าที่เกษตรกรได้รับโดยตรงและรุนแรงด้วย ผมเชื่อว่ารัฐบาลคงไม่ขัดข้อง เพราะจากที่ได้ศึกษาในเรื่องงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผมยังไม่เห็นว่ามิโครงการมากมายเพียงพอที่จะใช้งบประมาณรายการนี้ในปี ๒๕๔๘ ให้หมดได้

สำคัญอย่างยิ่งส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องไม่ลืมนึกแลเรื่องมาตรฐานสินค้าที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศด้วย จะต้องดูแลไม่ให้คนไทยต้องบริโภคสินค้าต่ำกว่ามาตรฐาน

*หมายเหตุ บทความนี้ ส.ว.อำนาจ เจริญประมุข ได้เขียนขึ้นก่อนที่จะถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่น

: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต*

โดย ต้นพงศ์ ตั้งเต็มทอง
สำนักกรรมการ ๓

ในโอกาสที่คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ได้เดินทางไปเยือนประเทศญี่ปุ่นระหว่างวันที่ ๑๓ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ การเดินทางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ประการหนึ่งเพื่อศึกษาดูงานด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นของญี่ปุ่นในปัจจุบัน โดยคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีโอกาสเข้ารับฟังการบรรยายสรุปถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นของญี่ปุ่นในปัจจุบันจากผู้แทนกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร (Ministry of Internal Affairs and Communications) ในกรณีนี้ ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ (นายเสรี สุวรรณภานนท์) ได้มีดำริว่า เอกสารประกอบการบรรยายดังกล่าวน่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจการปกครองส่วนท้องถิ่นญี่ปุ่นตามสมควร จึงมอบหมายให้ผู้เขียนในฐานะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการคณะเดินทางเรียบเรียงเอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่น : อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สาระสำคัญของความเป็นอิสระของท้องถิ่นในญี่ปุ่น

๑) รัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันทั้งในด้านโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ความเป็นอิสระ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ และกฎหมายว่าด้วยความเป็นอิสระของท้องถิ่น อาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะเดียวกับประเทศที่มีการปกครองแบบสหพันธรัฐ

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นสามารถแบ่งได้สองประเภทคือ จังหวัด (Prefecture) และเทศบาล (Municipalities) ทั้งนี้ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๔๘ ญี่ปุ่นมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด จำนวน ๔๗ แห่ง และเทศบาลประมาณ ๓,๐๐๐ แห่ง

๓) ในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีสภาท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุด ซึ่งสภาท้องถิ่นจะประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อำนาจที่ว่ำนั้นหมายความรวมถึงอำนาจในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี อำนาจในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติ ร่างข้อบัญญัติ กฎ หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้

* เรียบเรียงและสรุปจากเอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง การปกครองส่วนท้องถิ่นของญี่ปุ่น โดยนายยาสุโนริ โอคาว่า รองผู้อำนวยการส่วนบริหารราชการส่วนท้องถิ่น สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร, วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

ตามที่กฎหมายว่าด้วยความเป็นอิสระของท้องถิ่นบัญญัติ (ประเทศญี่ปุ่นปกครองในระบบรัฐสภา ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) และวุฒิสภา (House of Councilors))

๔) องค์การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นจะมีผู้บริหารสูงสุดคนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน (ลักษณะเดียวกับระบบประธานาธิบดี) อย่างไรก็ตาม ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งอาจจะมีการบริหารงานในรูปแบบคณะกรรมการบริหารในภารกิจบางประเภท อาทิ ด้านการศึกษา กิจการตำรวจ ในระดับประเทศ ญี่ปุ่นปกครองในระบบรัฐสภา โดยมีคณะรัฐมนตรีซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีที่แต่งตั้งจากสมาชิกรัฐสภา

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบที่ครอบคลุมกว้างขวาง ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายซึ่งรัฐบาลกลางบัญญัติ

๒. รัฐธรรมนูญกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่น

รัฐธรรมนูญญี่ปุ่น (๒๕๕๐) ได้บัญญัติถึงหลักการปกครองและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในหมวดที่ ๘ ตั้งแต่ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ และ มาตรา ๙๕ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มาตรา ๙๒ ว่าด้วยการจัดตั้งและการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติโดยต้องสอดคล้องกับหลักความเป็นอิสระของท้องถิ่น

มาตรา ๙๓ ว่าด้วยการจัดโครงสร้างการบริหารงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งตามที่กฎหมายบัญญัติ

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ สมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายบัญญัติจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

มาตรา ๙๔ ว่าด้วยอำนาจในการถือครองกรรมสิทธิ์ ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพย์สินทั้งปวง การออกกฎ ระเบียบว่าด้วยการบริหารทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๙๕ ว่าด้วยข้อจำกัดในการบัญญัติกฎหมายโดยรัฐบาลเพื่อมาใช้บังคับกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ๆ เป็นการเฉพาะมีอาจกระทำได้ เว้นแต่ได้รับการลงประชามติจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ทั้งตามที่กฎหมายบัญญัติ

๓. ระบบความเป็นอิสระของท้องถิ่นในญี่ปุ่น

รูปแบบการปกครองท้องถิ่น

ญี่ปุ่นแบ่งเขตการปกครองท้องถิ่นออกเป็น ๔๗ จังหวัด (Prefecture) ซึ่งรวมกรุงโตเกียว (Tokyo Metropolis) ด้วย การปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดแยกออกเป็น นคร เมือง และหมู่บ้าน ยกเว้นกรุงโตเกียวที่มีเขตการปกครองเฉพาะในส่วนใจกลาง ๒๓ เขต นอกเหนือไปจากเขตชานกรุง ซึ่งประกอบด้วย ๒๗ นคร ๕ เมือง และ ๘ หมู่บ้าน ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรีของนครขนาดใหญ่ ของเมือง และของหมู่บ้าน ตลอดจนสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกระดับมาจากการเลือกตั้ง

สภาท้องถิ่น

๑) จำนวนสมาชิกสภาท้องถิ่น

- ระดับจังหวัด : สูงสุด คือ สภากรุนโตเกียว จำนวน ๑๑๘ คน ต่ำสุด คือ สภาของจังหวัดต็อตตริ (Tottori) จำนวน ๓๘ คน

- ระดับเทศบาล : สูงสุด คือ สภาเทศบาลเมืองโยโกฮามา (Yokohama) จำนวน ๙๑ คน ต่ำสุด คือ สภาหมู่บ้านโตชิม่า (Toshima) จำนวน ๖ คน

๒) วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาทุกระดับ คือ ๔ ปี

๓) ผู้มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นจะต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องเป็นพลเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ และมีอายุ ๒๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

๔) โครงสร้างของสภาท้องถิ่น ประกอบด้วย ประธานสภา รองประธานสภา คณะกรรมการสามัญ และคณะกรรมการวิสามัญ

๕) อำนาจหน้าที่ที่สำคัญของสภาท้องถิ่น คือ การพิจารณาออกเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ กฎหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ แล้วแต่กรณี พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พิจารณางบดุลและบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖) สมัยประชุมสามัญมีจำนวนสี่สมัยต่อปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะเปิดประชุมสมัยประชุมวิสามัญก็ได้ ระยะเวลาประชุมจะแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งโดยส่วนใหญ่สมัยประชุมทั่วไปจะประมาณหนึ่งสัปดาห์ถึงหนึ่งเดือน

โครงสร้างของจังหวัดและเทศบาล

โดยทั่วไปโครงสร้างของจังหวัดจะแบ่งเป็นสองส่วน กล่าวคือ ส่วนงานประจำ ๙ ส่วนงาน คือ

กองกิจการทั่วไป

กองสิ่งแวดล้อม

กองการอุตสาหกรรม การค้าและการแรงงาน

กองโยธาธิการ

กองกิจการวิสาหกิจ

กองวางแผน

กองสาธารณสุขและสวัสดิการ

กองการเกษตร ป่าไม้ และประมง

กองบัญชีและการเงิน

และมีคณะกรรมการบริหารงานในด้านการศึกษา การบริหารการเลือกตั้ง การบริหาร

งานบุคคล ความปลอดภัย แรงงานสัมพันธ์ และหน่วยงานตรวจสอบภายใน

สำหรับเทศบาลจะมีโครงสร้างของส่วนงานประจำ ๑๐ ส่วนงาน คือ

กองกิจการทั่วไป

กองภาษี

กองกิจการพลเมือง

กองการค้าและการท่องเที่ยว

กองการเกษตร

กองสาธารณสุขและสวัสดิการ

กองโยธาธิการ

หน่วยดับเพลิง

กองบัญชีและการเงิน

กองกิจการวิสาหกิจ

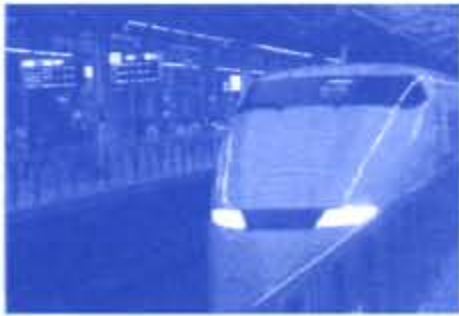
และมีคณะกรรมการบริหารงานในด้านการศึกษา การบริหารการเลือกตั้ง การบริหารงานบุคคล (ด้านจริยธรรม) การเกษตร การประเมินและตรวจสอบทรัพย์สิน และหน่วยงานตรวจสอบภายใน

ในด้านบุคลากร นอกเหนือจากผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรีแล้ว ยังประกอบด้วยคณะผู้บริหารที่มาจากการแต่งตั้งดังต่อไปนี้

๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด รองนายกเทศมนตรี และเหรัญญิก ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น และมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

๒) ผู้อำนวยการกองหรือผู้อำนวยการส่วน และเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

๓) กรรมการในคณะกรรมการการศึกษา และคณะกรรมการอื่น ๆ ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

๔. ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยสังเขป

๔.๑ ระดับจังหวัด

๔.๑.๑ ด้านการทะเบียน : การออกหนังสือเดินทาง

๔.๑.๒ ด้านการบริการสังคม สาธารณสุขและการอนามัย : ให้การสงเคราะห์ด้านการเงิน สวัสดิการเด็กและเยาวชน และการบริการสำหรับผู้สูงอายุ จัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุข การควบคุมโรคติดต่อ และคุณภาพอาหารและความปลอดภัย

๔.๑.๓ ด้านการศึกษา : บริหารจัดการครูโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น จัดให้มีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนกำกับดูแลควบคุมโรงเรียนเอกชน

๔.๑.๔ กิจการตำรวจและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : ดำเนินการให้มีตำรวจจังหวัด สำหรับตำรวจกรุงโตเกียวจะมีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบริเวณกรุงโตเกียวตลอดจนปริมาณพลด้วย

๔.๑.๕ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : บริหารจัดการทางหลวงแผ่นดินบางส่วน และก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนภายในบริเวณจังหวัด บริหารจัดการแม่น้ำระดับที่ ๑ (แม่น้ำสายหลัก) บางส่วน และบริหารจัดการแม่น้ำระดับ ๒ (แม่น้ำสายรอง) ทั้งหมดภายในเขตจังหวัด ตลอดจนบริหารจัดการท่อระบายน้ำ

๔.๑.๖ ด้านการบริการและส่งเสริมอุตสาหกรรม : ส่งเสริมการเกษตรกรรม การป่าไม้ ประมง การค้า อุตสาหกรรม และกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภค

๔.๒ ระดับเทศบาล

๔.๒.๑ ด้านการทะเบียน : การทะเบียนราษฎร ทะเบียนสมรส ทะเบียนคนต่างด้าว ตลอดจนการรับรองเอกสารสำคัญต่าง ๆ ข้างต้น

๔.๒.๒ ด้านการบริการสังคม สาธารณสุข และการอนามัย : ให้การสงเคราะห์ด้านการเงิน สวัสดิการเด็กและเยาวชน และการบริการสำหรับผู้สูงอายุ รับผิดชอบระบบประกันสุขภาพแห่งชาติ ระบบการพยาบาล การบริการทางสาธารณสุขและการอนามัย (การบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่างๆ การควบคุมการฝังและ/หรือเผาศพ เป็นต้น) จัดการของเสียและจัดเก็บขยะต่างๆ

๔.๒.๓ ด้านการศึกษา : จัดให้มีและบริหารจัดการครูโรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จัดให้มีและบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็กปฐมวัยและโรงเรียนอนุบาล

๔.๒.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : รับผิดชอบการดับเพลิงและการบริการรถพยาบาลฉุกเฉิน

๔.๒.๕ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : บริหารจัดการถนนเทศบาลและถนนภายในเขตเทศบาล บริหารจัดการแม่น้ำระดับที่ ๓ วางระบบท่อระบายน้ำในเขตเทศบาล จัดให้มีและบำรุงรักษาสวนสาธารณะ

๔.๒.๖ ด้านการบริการและส่งเสริมอุตสาหกรรม : สนับสนุนและส่งเสริมการเกษตรกรรม การป่าไม้ ประมง การค้า อุตสาหกรรม และกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภค

๕. การเงินและการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่น

ในปีงบประมาณ ค.ศ. ๒๕๔๕ สัดส่วนระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นในด้านการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินมีช่องว่างและความแตกต่างกันมาก กล่าวคือ สัดส่วนการจัดสรรภาษีให้แก่รัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอัตราส่วน ๓ : ๒ ในขณะที่สัดส่วนการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ณ สิ้นปีงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอัตราส่วน ๒ : ๓

รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (จังหวัดและเทศบาล) ประกอบด้วย

๕.๑ ภาษีท้องถิ่น (Local taxes) ประมาณหนึ่งในสามของรายได้ทั้งหมด

๕.๒ ภาษีที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลกลาง (Local allocation tax)^๑ คือ ภาษี

ที่รัฐบาลจัดสรรมาจากการเก็บภาษี ๕ ประเภท โดยจัดสรรเป็นอัตราส่วนของภาษีในแต่ละประเภทที่จัดเก็บได้ (ภาษีรายได้ ภาษีนิติบุคคล และภาษีสุรา ร้อยละ ๓๒ ภาษีบริโภคร้อยละ ๒๙.๕ และภาษีบุหรี่ ร้อยละ ๒๕ ตามลำดับ) โดยภาษีที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลกลางนี้ถือเป็นรายได้หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพิจารณาใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้ได้โดยอิสระ ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้บริการสาธารณะที่มีมาตรฐาน

๕.๓ เงินกองทุนซึ่งรัฐบาลกลางจัดตั้งขึ้น (National treasury disbursement)

คือ เงินกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเงินทุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายในการดำเนินการโครงการใดเป็นการเฉพาะ

๕.๔ เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกู้ (Local loan)

๕.๕ รายได้อื่น ๆ

๕.๖ รายได้ที่ได้จากรัฐบาลกลางจัดเก็บและมีการถ่ายโอนจัดสรรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกเหนือจากรายได้ข้างต้น

๖. แผนการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นเริ่มดำเนินการโดยสรุปดังนี้

๖.๑ รัฐบาลได้ออกกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๘ มีการจัดตั้ง "คณะกรรมการส่งเสริมการ

^๑ในปีงบประมาณ ค.ศ. ๒๐๐๕ ภาษีที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในญี่ปุ่นทั้งหมดประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านเยนสหรัฐ

กระจายอำนาจ” ขึ้น ในเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแผนการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๑ ทั้งนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มมีผลใช้บังคับในเดือนเมษายน ๒๕๔๔

๖.๒ สารสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๒.๑ ปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจระหว่างรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์จากการที่รัฐบาลควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันและสร้างเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกัน

๖.๒.๒ ยกเลิกระบบการส่งตัวแทนจากรัฐบาลกลางไปประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจในการวางโครงสร้างองค์กร ตลอดจนการบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๒.๓ ทบทวนและตรวจสอบถึงการมีส่วนร่วมของรัฐบาลกลางในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนกระบวนการระงับข้อพิพาท ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความเป็นอิสระของท้องถิ่น

๖.๒.๔ ส่งเสริมการถ่ายโอนอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามลำดับ คือ รัฐบาลกลางสู่จังหวัด จังหวัดสู่เทศบาล และส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (Special Case Cities System)” ในระดับเมืองที่มีประชากรตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ คนขึ้นไป

๖.๒.๕ ลดอำนาจในการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่รัฐบาลตั้งขึ้น

๖.๓ การปฏิรูประบบการคลังและระบบภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปี ๒๕๔๖ ได้มีการริเริ่มนโยบายพื้นฐานในการบริหารจัดการเศรษฐกิจและการคลังที่เรียกว่า แผนการปฏิรูปสามด้าน โดยมีสาระสำคัญให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ และมีอำนาจตัดสินใจในการบริหารระบบการเงินการคลังและงบประมาณด้วยตนเอง ทั้งนี้ แผนการข้างต้นคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบภายหลังจากการลงนามในข้อตกลงระหว่างรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในปี ๒๕๔๗

สารสำคัญของแผนการปฏิรูปสามด้าน ประกอบด้วย

(๑) ปฏิรูประบบการจัดสรรเงินอุดหนุนจากกองทุนของรัฐบาลกลาง

(๒) ปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีจากรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (จากภาษีเงินได้สู่ภาษีผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น)

(๓) ปฏิรูปภาษีที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลกลาง (Local allocation tax)

๖.๔ การส่งเสริมให้มีการรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กเข้าด้วยกัน

ปัจจุบันข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๔๘ จำนวนเทศบาลในญี่ปุ่นลดลงจาก ๓,๒๒๙ แห่งในปี ๒๕๔๒ เหลือเพียง ๒,๘๓๔ แห่ง (ลดลง ๓๙๕ แห่ง) ทั้งนี้ ในปี ๒๕๔๙ รัฐบาลกลางได้ตั้งเป้าหมายในการลดจำนวนเทศบาลให้เหลือเพียง ๑,๘๒๒ แห่ง ทั้งนี้ เพื่อรองรับการดำเนินการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มุ่งหวังให้เกิดการขยายตัวของจำนวนประชากรในเขตเทศบาล พื้นที่อยู่อาศัย และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการบริหารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมายเหตุ ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพ.ร.บ. ๐ ๒๕๓๑ ๗๒๕๐-๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

โดย ทศพร แยม่วงษ์
สำนักกำกับและตรวจสอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ขณะนี้ได้อยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๑๘ คน โดยคณะกรรมการมาธิการสามัญฯ ที่วุฒิสภาตั้งขึ้นตาม มาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๘ คน ประกอบด้วย

๑. พลตำรวจโท วันชัย ศรีนวลนัต
๒. นายคัมภีร์ แก้วเจริญ
๓. นายประเสริฐ เขียนนิลศิริ
๔. นายศิวะ แสงมณี
๕. นายไสว จันทะศรี
๖. นายภักดี โพธิศิริ
๗. นายกุลพัชร อธิธิธรรมวินิจ
๘. นายสุรพล เอกโยคยะ
๙. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๑๐. นายสมศักดิ์ แก้วสุทธิ
๑๑. พลเอก เกษมชาติ นเรศเสนีย์
๑๒. นางสาว ศศะนาวิณ
๑๓. พลตำรวจเอก ตรุณ โสติพิพันธุ์
๑๔. นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์
๑๕. พลโท พิชานูเมธ ม่วงมณี
๑๖. นายสันติ บางอ้อ
๑๗. นายภิรมย์ สิมะเสถียร
๑๘. นางเน่งน้อย ณ ระนอง

คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ คณะนี้มีจำนวน ๒๒ คน มีนายทองใบ ทองเปาด์ เป็นประธานคณะกรรมการการสามัญฯ โดยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติตั้งคณะกรรมการฯ และได้ครบกำหนดเวลา ๓๐ วัน ไปเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ แต่เนื่องจากคณะกรรมการการสามัญฯ ไม่สามารถดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ เนื่องจากมีข้อมูลข้อเท็จจริงที่จะต้องใช้พิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ จำนวนมาก รวมทั้งต้องพิจารณาข้อมูล ข้อร้องเรียน ที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้รับจากบุคคลภายนอก และจะต้องให้โอกาสแก่ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง และแก้ข้อกล่าวหาซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาอีกพอสมควร คณะกรรมการการสามัญฯ จึงได้มีหนังสือขอขยายเวลาการพิจารณาต่อประธานวุฒิสภาออกไปอีก ๓๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒ และประธานวุฒิสภาได้อนุญาตให้ขยายเวลาได้ตามที่คณะกรรมการการสามัญฯ ร้องขอ โดยจะครบกำหนดเวลาที่ขอขยายในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘

ทั้งนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ทำหนังสือเชิญผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ให้มาร่วมประชุมในวันพุธที่ ๑๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ วันศุกร์ที่ ๑๔ และวันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแก้ข้อกล่าวหา จากนั้นคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้สรุปผลการพิจารณา และจัดทำเป็นรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ โดยจะจัดทำรายงานเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ เป็นรายงานเปิดเผย ซึ่งจะประกอบด้วย รายงานผลการตรวจสอบกระบวนการสรรหาที่คณะอนุกรรมการตรวจสอบกระบวนการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ที่มีนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ เป็นคณะที่พิจารณารายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และรายงานการ แสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๘ คน ซึ่งรายงานเปิดเผยในส่วนนี้จะส่งไปให้สมาชิกวุฒิสภา ได้พิจารณาเป็นการล่วงหน้า

ส่วนรายงานการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ นั้น คณะอนุกรรมการ

ตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ที่มีผลสำรวจเอกวิรุพท์ พันแสน เป็นประธานคณะอนุกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานในส่วนที่ ๒ คือ รายงานลับ ซึ่งจะได้เสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาในวันที่มีการพิจารณาลงมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ จำนวน ๑๘ คน ให้เหลือ ๙ คน โดยในการพิจารณารายงานของคณะกรรมการในส่วนนี้จะเป็นการประชุมลับตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๓

จากนั้น เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของกรรมการการสามัญฯ เสร็จสิ้นแล้วก็จะได้มีการพิจารณาโดยเปิดเผยเพื่อลงมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ให้เหลือ ๙ คน เป็นกรรมการ ป.ป.ช. โดยจะใช้วิธีการลงคะแนนลับ และผู้ได้รับเลือกจะต้องได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา แต่ถ้าในรอบแรกไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือได้รับเลือกไม่ครบจำนวน ๙ คน ก็จะมีการลงคะแนนต่อไปในรอบที่สอง ซึ่งจะใช้คะแนนเสียงข้างมาก โดยผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนจะเป็นผู้ได้รับเลือกหากมีกรณีมีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกิน ๙ คน ประธานวุฒิสภาจะเป็นผู้จับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๙๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๒๕๗ (๒) ของรัฐธรรมนูญ

ทั้งนี้ คาดว่ากรรมการการสามัญฯ จะสามารถเสนอรายงานให้ประธานวุฒิสภาได้ก่อนวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดระยะเวลาที่ขอขยายไว้ ดังนั้น วุฒิสภาจึงน่าจะพิจารณาลงมติเลือกกรรมการ ป.ป.ช. ได้ภายในต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘ นี้

พระราชกำหนด

การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

(ตอนที่ ๒)

เมื่อฉบับที่แล้ว ผู้เขียนได้นำเสนอเกี่ยวกับ “พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘” จนจบถึงตอนที่ประธานองคมนตรี ในการออกข้อกำหนดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงโดยเร็ว และป้องกันเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นเมื่อมีเหตุกรณีใด ๆ เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน และนายกรัฐมนตรียุติโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศให้เป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งในฉบับนี้ ผู้เขียนก็จะขอนำเสนอเนื้อหาสาระของพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อเนาะคะ

ในกรณีที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีการก่อการร้าย มีการใช้กำลังประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรือว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำที่มีความรุนแรงกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของรัฐ หรือของบุคคล จำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหายุติอย่างทันที่ ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีสามารถประกาศให้สถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นสถานการณ์ที่มีความร้ายแรงได้ และเมื่อได้ประกาศให้สถานการณ์ฉุกเฉินนั้นเป็นสถานการณ์ที่มีความร้ายแรงแล้ว พระราชกำหนดฉบับนี้ก็ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการที่จะออกประกาศในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

๑. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่สงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือเป็นผู้ใช้ ผู้โฆษณา ผู้สนับสนุนการกระทำเช่นนั้น หรือปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกระทำการหรือร่วมมือกระทำการใด ๆ อันจะทำให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรง หรือเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการระงับเหตุการณ์ร้ายแรง

๒. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้บุคคลใดมารายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งมอบเอกสาร หรือหลักฐานใดที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ฉุกเฉิน

๓. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดอาวุธ สินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ได้ใช้หรือจะใช้สิ่งนั้นเพื่อการกระทำการหรือสนับสนุนการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน

๔. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจค้น รั้ว ถอน หรือทำลายซึ่งอาคาร สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งกีดขวางตามความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อระงับเหตุการณ์ร้ายแรงให้ยุติโดยเร็ว และหากปล่อยเนิ่นช้าจะทำให้ไม่อาจระงับเหตุการณ์ได้ทันที่

๕. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจสอบจดหมาย หนังสือ สิ่งพิมพ์ โทรเลข โทรศัพท์ หรือการสื่อสารด้วยวิธีการอื่นใด ตลอดจนการสั่งระงับหรือยับยั้งการติดต่อสื่อสารใด เพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์ร้ายแรง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษโดยอนุโลม

๖. ประกาศห้ามมิให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยของประชาชน

๗. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การออกไปนอกราชอาณาจักร จะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประเทศ

๘. ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการให้คนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้สนับสนุนการกระทำให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙. ประกาศให้การซื้อ ขาย ไร่ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ สินค้า เวชภัณฑ์ เครื่องอุปโภคบริโภค เคมีภัณฑ์ หรือวัสดุอุปกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งอาจใช้ในการก่อความไม่สงบหรือก่อการร้าย ต้องรายงานหรือได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

๑๐. ออกคำสั่งให้ใช้กำลังทหารเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจระงับเหตุการร้ายแรง หรือควบคุมสถานการณ์ให้เกิดความสงบโดยด่วน ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของทหารให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายทหารจะทำได้ในกรณีใดให้เป็นไปตามเงื่อนไขและเงื่อนไขที่นายกรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินกว่ากรณีที่มีการใช้กฎอัยการศึก

และเมื่อเหตุการร้ายแรงได้ยุติลงแล้ว ก็ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศดังกล่าวนี้โดยเร็ว

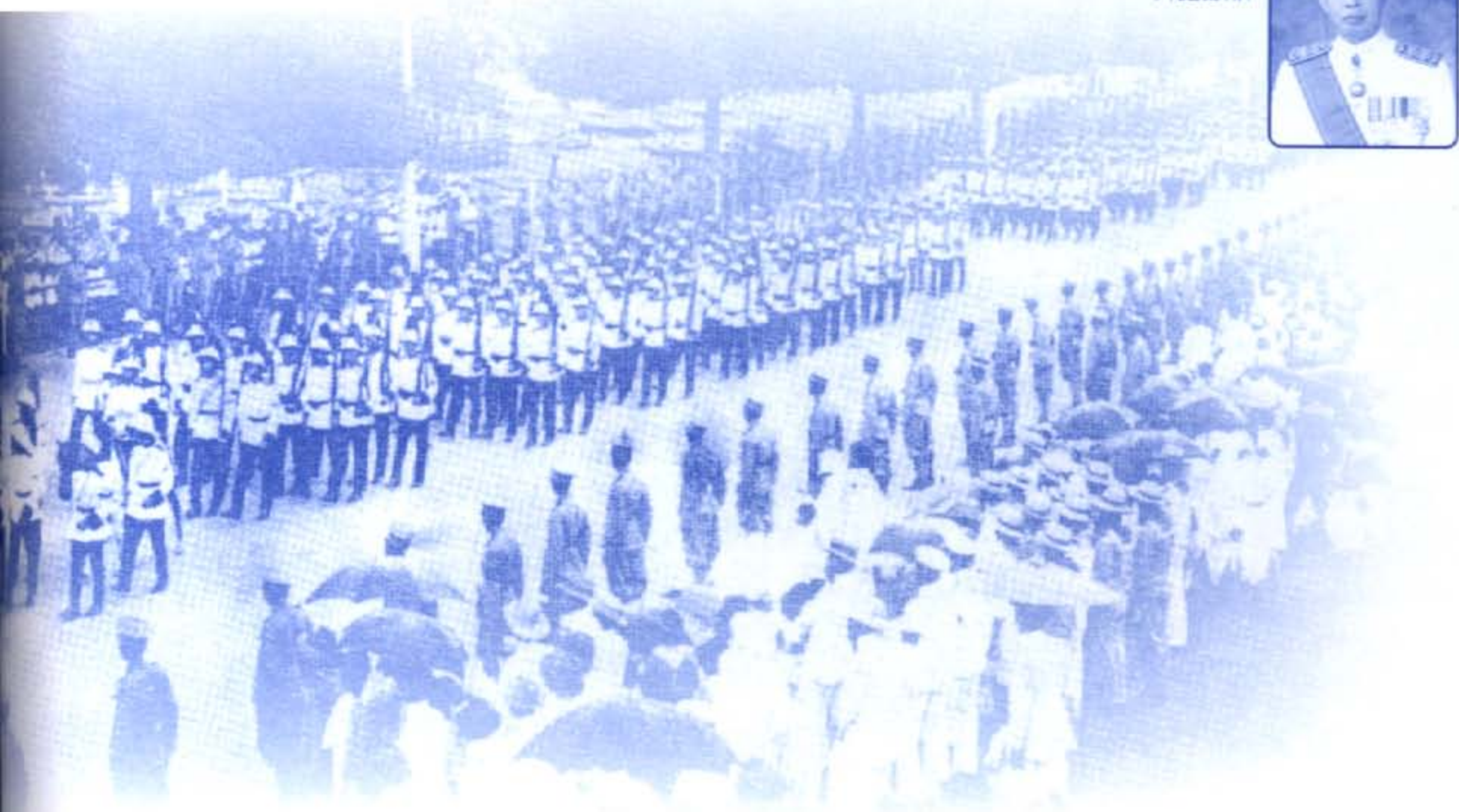
สำหรับในส่วนของการจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่ต้องสงสัยนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่อศาลเพื่อขออนุญาตดำเนินการ โดยให้ควบคุมตัวได้ไม่เกิน ๗ วัน และในกรณีที่มีความจำเป็นก็สามารถขยายเวลาการควบคุมตัวต่อไปได้อีกคราวละ ๗ วัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๓๐ วัน และให้ควบคุมไว้ในสถานที่ที่กำหนด ซึ่งไม่ใช่สถานี่ตำรวจ ที่คุมขัง ทัณฑสถานหรือเรือนจำ และจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นในลักษณะที่เป็นผู้กระทำความผิดไม่ได้ ซึ่งแนวทางการจับกุมคุมขังนี้ แตกต่างจากการควบคุมตัวบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ให้ควบคุมไว้ได้เพียง ๔๘ วันเท่านั้น

นอกจากนี้ ในพระราชกำหนดฉบับนี้ได้กำหนดให้การกระทำใด ๆ ตามพระราชกำหนดนี้ ไม่ต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองอีกด้วย ดังนั้น ก็เท่ากับว่าไม่ว่าคดีความใด ๆ ที่เกิดจากการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ ศาลปกครองไม่สามารถที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วยได้นั่นเอง สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก็ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัยใด ๆ เลย ทั้งนี้ก็เนื่องจากถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการระงับหรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งหากการกระทำนั้นสุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีจำเป็น ก็ไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่ต้องตัดสิทธิ์ผู้ได้รับความเสียหาย ในการนี้จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และหากผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ ที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากดูกันในภาพรวมแล้วจะเห็นว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ได้ให้อำนาจแก่นายกรัฐมนตรีในการจัดการปัญหาบ้านเมืองสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินไว้ค่อนข้างมากและกว้างขวางกว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศฉบับอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับนี้ ก็ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๕๔ ก แล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลทำให้พระราชกำหนดฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขั้นตอนต่อไปก็คือ การนำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาต่อไปว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ หากรัฐสภาพิจารณาอนุมัติก็จะทำให้พระราชกำหนดฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป แต่หากรัฐสภาพิจารณาไม่อนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ก็จะป็นอันตกไป ซึ่งก็คงต้องรอดูกันว่า จะเปิดสมัยประชุมรัฐสภาเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พิจารณาว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่ ซึ่งระยะเวลานับจากนี้ไปจนถึงวันที่รัฐสภาจะได้พิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้ คงจะพอที่จะมีผลปรากฏออกมาบ้างว่าพระราชกำหนดฉบับนี้จะช่วยแก้ปัญหาบ้านเมืองที่เป็นอยู่ในขณะนี้ให้คลี่คลายไปในทางที่ดีตามที่ผู้เสนอคำขอหมายหรือไม่ ก็คงต้องรอดูกันต่อไป

โดย จำเริญ ทองประเสริฐ
ราชบัณฑิต

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับการเสียดินแดน

วันที่ ๒๓ ตุลาคมของทุกปีเป็นวันที่ประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าต้องรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช ที่พระองค์ทรงพยายามทุกวิถีทางที่จะรักษาความเป็นไทยไว้ ไม่ยอมให้ต้องตกเป็นทาสของพวกนักล่าอาณานิคม ดุจดังที่ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเราได้สูญเสียเอกราชไปหมดแล้ว ยังเหลือแต่ประเทศไทยเพียงประเทศเดียวเท่านั้น แต่การที่เราสามารถรักษาเอกราชและอธิปไตยไว้ได้ เราก็จำต้องเสียดินแดนให้แก่อังกฤษและฝรั่งเศสไป รวมทั้งสิ้นก็เกือบพอ ๆ กับดินแดนที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน ทำให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเสียพระราชหฤทัยมาก ที่พระองค์ไม่ทรงสามารถรักษาดินแดนที่บรรพบุรุษได้สั่งสมไว้ถึงกับทรงพระประชวรแทบจะสวรรคต ดังปรากฏในเอกสาร "ร้อยกรอง" ของพระองค์ ดังนี้

เจ็บนานหนักอกผู้	บริรักษ์ ปวงเฮย
คิดใคร่ลาลาญหัก	ปลดเปลื้อง
ความเหนื่อยแห่งสุจัก	พลันสว่าง
ตุจักสุ่กพเบื่อง	หน้านั้นพลันเกษม
เป็นผีสามยอดแล้ว	ยังราย ส่านอ
ปวดเจ็บใครจักหมาย	เชื่อได้
ไซ้เป็นแต่ส่วนกาย	เคียดกรัด กลุ้มแฮ
ใครต่อเป็นจึงผู้	นั่นนั่นเห็นจริง

ตะปุดอกใหญ่ตึ้ง
 จีบอ่าจลลา
 เขิญผู้เมตตา
 ชักตะปุดี้ให้
 ชีวิตมนุษย์นี้
 ทุกข์และสุขพลิกแพลง
 โบราณท่านจึงแสดง
 ชั่วฉิบเจ็ดทีทั้ง
 เป็นเด็กมีสุขคล้าย
 รู้สุขรู้ทุกข์หาญ
 ละอย่างละอย่างพาล
 คล้ายกับผู้จวนม้วย
 เจ็บนานนักหน่ายนิตย
 ส่วนจิตบ่มีสบาย
 แม่หายก็พลันยาก
 ตริแต่จะถูกจริง
 กลัวเป็นทวิราช
 เสียเมืองจิงนิททา
 คิดใดจะเกียงแก่
 สบหน้ามนุษย์อายุ

บาทา อยู่เฮย
 คล่องได้
 แก่สัตว์ ปวงแฮ
 ส่งข้าอัญขยม
 เปลี่ยนแปลง จริงนอ
 มากครั้ง
 เป็นเยียง อย่างนา
 เจ็ดข้างฝ่ายดี
 ตีรฉาน
 ขลาดด้วย
 หย่อนเพราะ เผลอแฮ
 ชีปลิ้นสติสูญ
 มะนะเรื่องบำรุงกาย
 ตีรกลุ่มอุราตริง
 จะลำบากฤทัยพึง
 อูระรัตและอัตรา
 บตริบ้องอยุธยา
 พละเว้นฤว่างวาย
 ก็บพบซึ่งเงื่อนสาย
 จึงจะอุดแลเลยสูญ”

บทร้อยกรองนี้ อาจารย์พัชรินทร์ นพศิริกุล อาจารย์ ๓ ระดับ ๘ แห่งโรงเรียนนครรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ถอดความเป็นร้อยแก้วไว้ ดังนี้

“ความเจ็บป่วย ความหนักใจ ยากที่จะหมดไป นอกเสียจากตายจากโลกนี้ เหมือนกับเป็นผีสามหัว แล้วยังมีไข่ ไข่แต่จะป่วยทางกาย ยังเจ็บป่วยทางใจ กลัดกลุ้มคิดไม่ตก ยากที่จะมีใครเข้าใจ นอกเสียจากปัญหาจะเกิดกับตนเองเท่านั้น

ทุกข์ใจเปรียบเหมือนมีตะปุดอกใหญ่ตึ้งเท้า ไม่สามารถเดินได้ ขอผู้มีเมตตาช่วยชักตะปุดี้ให้พ้นทุกข์ด้วย ชีวิตมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง มีทุกข์ มีสุข โบราณท่านกล่าวว่า ชั่วเจ็ดทีดีเจ็ดหน เมื่อตอนเป็นเด็กยังไม่เข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับทุกข์ สุข ความกล้า ความกลัว และความเป็นเด็กรู้อะไรเพียงเล็กน้อย เหมือนสัตว์เดรัจฉาน ไม่มีความคิด หรือเหมือนผู้โกล้ตายย่อมขาดสติ

ความเจ็บป่วยครั้งนี้นานมากเสียจนไม่มีใจจะคิดบำรุงกาย ไม่มีความสงบใจ ทุกข์กาย ทุกข์ใจ ความเจ็บป่วยครั้งนี้หายยาก มีแต่ทุกข์ใจ หนักใจ กลัวเป็นกษัตริย์องค์ที่ ๒ ที่ต้องเสียเมือง และคงจะถูกตำหนินินทาตลอดไป คิดอย่างไรก็ไม่พบทางแก้ไข ไม่อยากพบหน้าผู้ใด ขอตายให้สูญลับไป”

ท่านผู้ฟังคงจะรู้สึกซาบซึ้งในพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องหาทางที่จะรักษาเอกราชอธิปไตยของไทยให้คงอยู่ตลอดไป แต่ในขณะนั้นทรงอัดอั้นตันพระทัยจริง ๆ ถึงกับคิดจะทรงลาโลกไปให้พ้นความอับอายท่านผู้ฟังอาจจะสงสัยว่าแล้วอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้พระองค์ยังทรงดำรงพระชนมชีพเพื่อหาทางแก้ไข ปัญหาเรื่องนี้ต่อไป จนประเทศไทยสามารถรักษาเอกราชอธิปไตยมาได้จนถึงทุกวันนี้ ข้าพเจ้าจะได้นำเรื่องของบุคคลที่เป็นผู้แก้ไขปัญหานี้มาเสนอท่านผู้อ่านในคราวหน้า

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จัด
อบรมภาษาจีนให้แก่สมาชิกวุฒิสภา โดยมี
นายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา เป็น
ประธานในพิธีเปิดการอบรม ณ ห้องประชุม
คณะกรรมการ ๓๐๙ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง เป็น
ประธานในพิธีอำลาราชการเนื่องใน
โอกาสเกษียณอายุราชการ ประจำปี
๒๕๕๘ ณ ห้อง ๑๕๐๑ ชั้น ๑๕ อาคาร
สุขประพฤติ

วันที่ ๘ - ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง "การจัดทำแผนปฏิบัติการ ๔ ปีของสำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒" ณ โรงแรมเคอริโทด์ รีสอร์ท
จังหวัดชลบุรี

วันที่ ๒๔ - ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง "ความก้าวหน้าของทิศทางและบทบาทในการปฏิบัติงาน (แบบ
การมีส่วนร่วม) เพื่อพัฒนาสำนักวิชาการให้มีประสิทธิภาพ" ให้แก่
ข้าราชการสำนักวิชาการ ณ โรงแรมพินนาเคิลซ่า จังหวัดชลบุรี

วันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘

วุฒิสภาเปิดสายด่วน ๑๕๖๒ เพื่อให้
ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ อาคารรัฐสภา ๒

หนังสือ เป็นศูนย์รวมปัญญาของโลก จงอ่านหนังสือเดือนละเล่ม

เส้นทางแฟนที่ใช้ชีวิต
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ปฏิบัติตาม ทำตนเองให้รุ่งเรือง ตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

สารวุฒิสภา

เป็นวารสารฉบับรายเดือน จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นอภินันทนาการ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือคำถามใด ๆ เกี่ยวกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา
กรุณาติดต่อ : กลุ่มงานผลิตเอกสารเผยแพร่ สำนักประชาสัมพันธ์

ถนนอุ่งทองใบ ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๒๘๓๑ ๙๓๔๙-๕๐ โทรสาร ๐ ๒๒๘๓๑ ๙๓๔๙ www.senate.go.th